

Rühm	Ligi nimi	Teaduslik nimi	Kaitsekate gooria	Punase nimestiku kategooria	Eritunnused	Elupaik	Täpsustatud elupaik/kasvukoht	substraat/pesa/vastsete asukoht	Parim määramisperiood	Sarnased liigid	Märkused	Leiukohtade arv EELISE andmetel
Amfibid ja roomajad	vaskuss	Anguis fragilis	III kat		Vaskuss on läikiva, jämedat vasktraadijuppi meenutava pruunika kehaga jalutu sisalik. Pulmarüüs isasel vaskussil võivad kehapiinda kaunistada sinised täpid.	mets, niit, põid, aed	Niisketes kui ka kuivades laialehistes- ja segametsades, aasadel, põldudel ja aedades, kompostihunnikutes.		Oktoober kuni märts-aprill talveunes.	Nastik ja rästik - lähemal vaatlemisel on vaskuss selgelt äratuntav oma sisalikule omase peakuju poolest, samuti värvi/läike ja suuruse poolest. Erinevalt roomajatest on vaskussil ka silmalaua, väga lähedalt vaatamisel on vaskussil näha ka kõrvad.	Vaskuss on küllaltki varjatud eluviisiga. Varjab end kõdunenud kändudes, maha langenud puutüvede, puukoore või lamedate kivide all. Nagu teistegi sisalike puhul võib ka vaskuss endalt (röövloma kätte jäädes) saba heita.	üksikud
Amfibid ja roomajad	rohe-kärnkonn	Bufo viridis	I kat	Äärmiselt ohustatud	Sale krobeline nahaga konn. Selg helehall või oliivjas, erineva kujuga tumeroheliste kuni mustade laikudega ning oranžide või punaste täppidega. Silmapupill horisontaalne. Mida vanem on konn, seda suuremad on laigud. Köht on valge, mustade täppidega. Kudunööris on munad kahes reas.	aed, põid, niit, veekogu	Liivase pinnasega aladel, tihedalt inimasustusega seotud, aedades, põldudel, niitudel. Koeb madalaveelistes päkisepaistelises lompides ja tiikides, enamasti loomade jootmiskohad ja ajutised veekogud karjamaadel.		Septembri lõpust märts-aprillini on talveunes. Koevad ja "laulavad" hiliskevadel, aprillis-mais.	Erinevused kõrest: seljamuster kontrastsem (kahvatul taustal on selgepiirilised, rohekad, tumedaservalised laigud); peaaegu kunagi ei ole kollast pikitriipu; tagajäsemel tunduvat pikemad, pikima tagavarba alapoolse kõbrukesed on paaritud. Sarnane liik on ka mudakonn, aga tal on vertikaalne silmapupill. "Laul" sarnaneb väikekoovitaja ja kaerasori lauluga.	Tegutses videvikus ja öösel. Talveunes on näriiliste urgudes, aukudes või pehmes pinnases. Eestis tõenäoliselt väljasurnud. Viimased leitud leitud Peipsi ja Pihkva järve äärsel liivaste alade ja aedadega.	üksikud
Amfibid ja roomajad	järvekonn	Rana ridibunda	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha suur ja robustne, nahk mõnikord üsna näseline. Selg roheline või oliivkarva, tumedate täppidega. Ninamik terav. Kõlapõied hallikad, reite tagaküljed valkjad, helehallid või oliivkarva, tumeda marmorja muustriga.	veekogu, kallas	Tugevalt veega seotud, järvekonna leiab erinevate veekogude kallastelt ja veest. Armastab päkisepaistelises veekogusid ja peamiselt päevaaktiivne loom. Piirondades kus levila kahtub veekonna või tiigikonnaga eelstab jõgesid ja järvi (teised kaks liiki sisli pigem väikeveekogudes). Mõnelpool võib kasutada ka riimveelisi veekogusid.		Rohelisi konni võib kohata enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel päkise paistelises veekogudes või nende kallastel. Nad on aktiivsed just päeval.	Tiigikonn ja veekonn. Järvekonn on üldjuhul suurem, väikeste tagajala pöiakõbrukestega ja pikkade jalgadega (kui reis selgroo suhtes külele 90 kraadise nurga alla painutada siis kannad jäävad üksteise peale) ning tal on hallid kõlapõied. Kuna järvekonn annab tiigikonna ja veekonnaga hübriide, siis täie kindlusega on rohelised konnad määratavad vaid DNA testiga.	üksikud	
Imetajad	europa naarits	Mustela lutreola	I kat		Ühtlaselt tumepruuni värvi ja tõmbi sabaga. Euroopa naaritsal on valget värvi nii alalõug kui ka mokad. Ujulestad, mis on tagajalgadel suuremad kui esijäsemel.	veekogu, kallas	Elavad naaritsad väikse vooluga ja puhta veega väiksemate jõgede ja ojade kallastel. Kaldale rajavad nad uru, mille suue avaneb reeglina vee alla.		Jooksuaeg on neil märtsis aprillis	Ameerika naaritsast (mingist) erinevalt on tal valged nii mokad kui ka alalõug, mingil on valge vaid alalõug.	Tegutsed üksikult, peamiselt öise eluviisiga. Hea ujuja ja sukelduja, võib jääda vee alla kuni kaheks minutiks.	üksikud
Imetajad	habelendlane	Myotis mystacinus	II kat	Puuduliku andmestikuga	Seljapool veidi läikiv tumepruun, kõhupool hallikas. Lennunahk mustjaspruun, veidi sinaka tooniga. Kõrv ja traagus on mustjaspruunid ning allosas mitte heledad (erinevus brandti lendlasest ja veelendlasest). Nagu mustjaspruun. Tagakäpad suhteliselt väikesed. Välimuse ja kehakuju poolest väga sarnane oma teisikiligi brandti lendlasega, kellest erineb pisut väiksemate mõõtmete, tumedama naha, hammaste ehituse ja isaste peenema suguti poolest.	mets, aed, park, lagendik, asula, koobas	Mitmesugustes puistutes, aedades, parkides, metsaservades ja lagendikel. Päeval puuõõnsustes ja inimeste elamute seinte vahel või katuse all. Mõnikord võivad talvituda ka vanades keldrites, muidu tehislukes või looduslikes koobastes. Talvitumise ajal on nad enamasti pragudesse pugenud, harvem ripuvad vabalt seintel.		Juba septembris siirduvad talvituma.	Kuna nahkhiiriasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja koohtiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiiri, kes piisib paigal või magab talveund. Habelendlane sarnaneb oma välimuselt ja eluviisilt väga Brandti lendlasele	Eestist on teda vähe leitud. Nad elutsevad kolooniatena, kuhu võib kuuluda mitmekümneid isendeid. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijalgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	üksikud
Imetajad	viigerhüljes	Phoca hispida	II kat	Ohustatud	Täiskasvanud viigri köht on hariilikult hõbehall ja tumeda mustrita. Poegadel võib ka kõhul tume muster olla. Pea on lühike, kassisarnane (hallhülge koon sarnaneb pigem koera omaga).	veekogu	Läänemeres, kalda lähedal laidude ja saarte vahel.		Kergemini vaadeldavad poegade sünni ajal veebruaris – märtsis. Poegib jää peal asuvas lumekoobas.	Segamini võib ajada hallhülgega, aga tal on pikem koon ja kandliisem peakuju.	Viigrid armastavad lesida kitsaste jääpragude ääres ja jääpankadel, tavaliselt suurte jäälagendike keskel.	üksikud

Linnud	alk	Alca torda	IIkat	Ohualdis	Keskmise suurusega lind. Lennul näib ta järsaka ja lühikesena. Linnu puhke- ja hundsulestikud on suhteliselt sarnased. Hundsulestikus algi ülalpool, saba, pea, kael ja tiibade pealmine pool on mustad. Nokk ja jalad mustad, noka ots üsnagi tõmp. Tiiva tagaservadel, noka tipu lähedal ja silmadest nokani on valge triip. Linnu alapool, rinnaesine ja tiibade alumine pool on valged. Puhkesulestik erineb hundsulestikust valgete põskede, kurgualuse ja kaela esikülje pooltest.	veekogu, rannik	Avamere liik, tegutseb kivistel rannakaljudel ja kaldapealsetel.		Eestis võib teda merel kohata aprillist oktoobri-novembrini.		Moodustab kolooniaid.	üksikud
Linnud	nõmmekiur	Anthus campestris	IIkat	Ohualdis	Sulestik liivkollane. Selg pruunikas ja alapool heledam ilma mustrita. Pugaual vähesed kitsad triibud. Jalad helepunased. Isas- ja emaslind väljumisel ei erine.	nõmm, raiesmik	Liivased nõmmeaastikud, männimetsa raiesmikud, rannaliivikud ja luited.		Saabuvad Eestisse mai algul ja lahkuvad augustis või septembris.	Teistest kiirudest eristab peaaegu täielik triipude puudumine rindmikul.	Elupaigas esineb sageli lahtist liiva. Tegutseb peamiselt maapinnal, kus ta jookseb kiiresti ja vibutab saba üles-alla.	üksikud
Linnud	krüüsel	Cephus grylle	IIkat	Ohualdis	Suhteliselt väike, hundsulestik on must, seljapoolel roheka varjundiga ja tiival suure valge laiguga. Alapool on pruun ja jalad punased. Puhkesulestiku ülalpool on mustjas-pruun valgete tähnidega, alapool aga valge.	veekogu, rannik	Avameri, kaljused, kivised mererannad		Mai-oktoober.	Alk	Eestis pesitseb 10-20 paari.	üksikud
Linnud	vesipapp	Cinclus cinclus	IIIkat		Ümara keha ja lühikesa sabaga, pea pruun, rinnaesine valge, kõhualune pähklikarva, mis läheb üle mustaks. Selg ja tiivad on pruunid, tumedamate tähnidega. Nokk on peaaegu must, jalad tumehallid.	veekogu	Kiire vooluga, madalamad jõed ja ojad, harvem järvede ääres.		Saabub oktoobris-novembris, lahkub märtsis-aprillis.		Nõksutab keha üles-alla.	üksikud
Linnud	siniraag	Coracias garrulus	I kat	Äärmiselt ohustatud	Sulestikus domineerivad eri toonides sinised, pea koos kaelaga ning rinnaesine koos alakehaga on rohekassinised, selg punakaspruun. Isas- ja emaslind on väljumisel sarnased. Noorlinnud on tumemate värvidega ning nende kael ja rind on pruunikasroosa.	mets, muu	Hõredad metsad, männikud, avamaastikud.		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahkub augusti lõpus või septembri alguses.		Väga haruldane liik.	üksikud
Linnud	tamme-kirjurähn	Dendrocopos medius	IIIkat		Aastaringselt samas sulestikus, emas- ja isaslind erinevad. Isase rähni kukalt ehitv punane "mütsike" ulatub kuklataha, emasel vaid pealae. Valged "pagunid" õlgadel, roosa sabaalune, mustad triibud alaküljel.	park, mets	Vanad pargid, lehtmetsad.		Paigalind.	Suur-kirjurähn - õlal suur valge laik. Isaslinnul kuklal väike punane laik. Kõht valge.		üksikud
Linnud	rabapistik	Falco peregrinus	I kat		Jüulise kehaehitusega, voolujoonelise sulestikuga. Saba ja jalad suhteliselt lühikesed, varbad pikad, tugevate küünistega. Tiivad pikad ning teravad. Sulestiku ülalpool on hallikaspruun ning tumepruun, alapool valkjas ja roostekarva triipude või laikudega. Emaslind umbes kolmandiku võrra isasest suurem.	soo	Suured rabad.		Saabub märtsis, lahkub septembris. Harva ka talvitub meil.		Viimane pesitsus tehti Eestis kindlaks 1971. aastal.	üksikud
Linnud	punajalg-pistik	Falco vespertinus	IIIkat		Isalinnu ülalpool sinakas-hall. Jalad, alapool, silmade ümbrus ning nokk punased. Emaslinnu ülalpool hall, tumedate pruunikashallide vöötidega. Pea ja alapool oranžid ning silmade ümbrus tume. Tiivad on piklikud ja teravatipulised. Emaslind on isasest suurem.	muu	Looduslikult mitmekesised, vahelduvate kooslustega maastikud.		Aprillist septembrini.		Meil harva esinev haudelind.	üksikud

Linnud	tait	Gallinula chloropus	Illkat		Tume sulestik, punane laubaklip, valged küljetriibud, valged sabaaluse kattesuled. Punane nokk on kollase otsaga. Mõlemast soost linnud on sarnased, isane on emasest veidi suurem. Kollased pikad jalad on pikkade varvastega.	veekogu	Järved, tiigid, seisva ja liikuva vee ja lopsaka taimestikuga veekogud.		Saabub aprilli keskpaigas, lahkub septembris-oktoobris.	Lauk - nokk ja laup valged.	Nõksutav ujumisstiil. Meil rohkem Lõuna-Eestis.	üksikud
Linnud	järvekaur	Gavia arctica	Illkat	Äärmiselt ohustatud	Hane suurune tüme lind. Seljal valged tähnid, terav nokk, pikk ja jäme kael, väga lühike saba. Emas- ja isaslind on üksteisele sarnased.	veekogu, rannik	Rändel rannikumerel, pesitseb suurematel siseveekogudel.		Kõige arvukamalt kevad- ja sügisrände ajal aprillist-juunini ja septembris-oktoobrini.		Väga harv haudelind	üksikud
Linnud	punakurk-kaur	Gavia stellata	Illkat		Vahetab sõltuvalt aastaajast sulestikku. Talvesulestik ülalt mustvalge-kirju ja alt poolt silmapaistvalt valge. Punane kurk asendub talvel valge kurguga. Hundsulestikus halli pealae ning punase kurguga. Emas- ja isaslind on üksteisele sarnased.	rannik	Rannikumeri		Läbirändaja kevadel sügisel, lisaks talvitub igal aastal meie vetes päris palju linde.		Viimane pesitsev punakurk-kaur leiti Eestist 1947. aastal.	üksikud
Linnud	luha-sinirind	Luscinia svecica cyanecula	Illkat		Enam-vähem varblase suurune. Põhitoonid tumedad, kontrastne hele kulmatriip. Isaslinnu pea, kurgualune ja puguala rukkilillesinised. Emaslinnul siniseid toone pole. Kõht ja rind valged.	võsa, niit, veekogu, soo	Pöösaniidud, kraavikallaste pajupöösad, kinnikasvavate tiikide ja lompide ümbrus, pöösassood, luhad.		Saabub aprilli lõpus-mai alguses, lahkub septembris-keskel.	Tundra-sinirind	Sageli ajab saba püsti ja laiali. Raskesti määratav sinirinna alamliik.	üksikud
Linnud	mudanepp	Lymnocyptes minimus	Illkat	Ohualdis	Umbes lõokese suurune. Nokk kuni 4 cm. Rinnal ja külgedel kreemjaskollakad pikitriibud, selg ja õlad roheka metalliläikega, tumedamate täppidega. Kõht valge. Pealagi must, silmade kohal kaks kollast triipu.	soo, niit	Soised alad, üleujutatud luhad.		Märtsist septembrini, vahel oktoobrini.	Tikutaja - tema on suurem ja pikema nokaga.	Pesitseb älverabades	üksikud
Linnud	väikekoskel, pudukoskel	Mergellus albellus	Illkat		Isaslinnul valge pea, kael ja rinnus, selg, silmade ja noka vaheline ala must, peas valge tutt. Kuklalt rinnuseni jookseb mõlemalt poolt keha tagurpidi V-kujuliselt mustad triibud. Emaslinnu pea roostepruun, kurgualune valge, mujalt hall. Nokk ja jalad mõlemal sugupoolel hallid.	rannik, veekogu	Lääneranniku merelahtedel, Peipsil, Võrtsjärvel.		Tavaline läbirändel nii kevadel kui ka sügisel, talvel väikesearvuline	Jääkoskel - temal on rohekas pea.	Eestis ei pesitse.	üksikud
Linnud	must-harksaba	Milvus migrans	Illkat	Äärmiselt ohustatud	Emas- ja isaslinnud sarnased. Ülapool tumepruun. Nokk ja küünised mustad, jalad kollased. Tiivad piklikud ja ümarate otstega, tiival hele põikvööt. Saba suhteliselt pikk ja väheke harkis. Emaslinnud isastest veidi suuremad. Noorlinnu sulestik helepruun roostjate tähnidega.	mets, veekogu, muu	Niisketes metsades ja suuremate jõgede ja järvede ümbruses. Saagijahil avamaastikus.		Aprill-september.	Roo-loorkull - puudub tiiva peal hele põikvööt.		üksikud
Linnud	kuldhänilane	Motacilla citreola	Illkat	Ohulähedane	Isaslinnul pea kollane, must kuklatriip. Puhkesulestikus isalinnu pealagi muutub halliks. Emaslinnu pealagi ja selg hall, põskede ja kukla tumedamate piirkondade vahelt jookseb läbi noka juurest algav kollane triip. Isas- ja emaslinnul valge sabaalune. Tiiva hoosulgedel on laiad valged äärised.	kallas, niit	Veekogude kaldad, madalamad karjamaad.		Saabub valdavalt aprilli keskpaigas, lahkub septembris.	Hänilane - tema selg on kollakas-või pruunikashall, samuti on tal valge silmatriip. Jõgivästriik - isaslinnul on kurgu all must laik, emalinnul tumedal taustal valge laik.		üksikud

Linnud	veetallaja	Phalaropus lobatus	IIkat		Emalinnu keha ülapiool tumepruun, seljal kollased laigud. Pea hundsulestikus tumepruun, kurgualune valge. Ümber kaela kulgeb lai roostepunane vööt. Puguala ja keha küljed emalinnul hallikaspruunid, muu keha alapool aga on valge. Hundsulestikus isalinnul roostepunane vööt tunduvalt nõrgem, mis paikneb kaela külgedel. Nokk must, jalad mustjasrohelistes. Puhkesulestikus ei ole roostepunast vööti. Laup, ala- ja külgsael ning kogu ülejäänud keha alapool on valged. Toitumise ajal ujub kergelt õngekorgina, liigutused kiired.	niit, rannik	Madalad lombid rannaniitudel või madalas rannavees		Mai-september.		Eestis pesitseb 0-5 paari.	üksikud
Linnud	roherähn	Picus viridis	IIkat	Ohustatud	Seljapealne sulestik ja tiivad kollakas-oliivrohelistes, alapool hallikasroheline. Päraniipuala erekollane. Roherähni kiirupealse punased suled, silma ümbrus must. Nokk suhteliselt pikk ja saba lühike. Isalinnul punane laik silma all.	mets, niit, park	Lehtpuupuistud, puisniidud, pargid.		Paigalind.	Hallrähn - trummeldab rohkem. Hallrähni isalinnul on vaid väike punane laik otsmikul ning emalinnul punane laik otsmikul puudub. Hallrähni haberiba on aga peenike must triip.	Esinemine teada vaid Saaremaal.	üksikud
Linnud	kirjuhahk	Polysticta stelleri	IIkat	Ohustatud	Aastaringelt sarnase välimusega. Isalinnu pea, rind ja küünrakattesuled valged või kergelt sinakad, kuklaosa suled on rohekad, silmarõngas ja kurgualune mustad, puguosa punakaspruun. Emaslind ookerpruun.	veekogu, rannik	Rannikumeri		Novembrist-detsembrist kuni aprilli-maini.		Tegutseb sageli väga tihedates parvedes	üksikud
Linnud	väikehuik	Porzana parva	IIkat	Ohualdis	Jässaka kehaehituse, pikkade jalgade ja lühikese kaelaga. Nokk roheline, punase tüvega. Jalad rohelised. Sulestik kõhu alt hall, pealaest alates algab aga pruunikates toonides sulestik. Emalinnul valge kurgualune ja nägu, beežikas kõhualune. Noorlind sarnaneb emalinnule.	kallas	Tegutseb hundiniude ja pilliroo vahel.		Saabub aprillis- mais, lahku septembris-novembris.	Täpikhuik - sulestik täpiline.	Meil väikeaarvuline haudelind. Kuuldakse peamiselt hääletsusi, väga harva vaadeldav.	üksikud
Linnud	koldvint	Serinus serinus	IIIkat	Ohulähedane	Jämeda kaelaga, väikese nokaga. Alakeha tugevate triipudega. Isaslind on sidrunikollase peaga ja rinnaga, emaslindudel ja noortel kollast vaid alakehal. Keha pealpool pruunikashall, veidike kollast sees.	mets, park	Avarad okaspuudega metsad ja pargid.		Saabub aprillis, lahku oktoobris.		Sageli linnades ja alevites.	üksikud
Linnud	habekakk	Strix nebulosa	I kat		Suurimaid kakulisi. Ühtlaselt halli värvi, hallikasmustade triipudega, lennus näha tiivaotstel kollakat tooni. Pea üsna lame, näos iseloomulikud „aastarõngad“, silmad kollased.	mets	Okas- ja segametsad.		Kogu aasta		Aktiivne nii öösel kui ka päeval.	üksikud
Linnud	väikepütt	Tachybaptus ruficollis	IIIkat	Ohulähedane	Isas- ja emaslindude välimused suhteliselt sarnased. Suvesulestikus pea ja kukal must. Põsed ja kaela esipool tumepunakas-pruunid. Selg must, küljed pruunid. Silma ja noka vahel valge laik. Talvesulestik ühtlaselt hallikas-pruun, põsed heledamad ning silma ja noka vahel kollakas laik.	veekogu, rannik	Lahesopid, väiksemad järved, aeglse vooluga jõed.		Aastaringelt, kuid väga haruldane.			üksikud
Linnud	vaenukägu	Upupa epops	IIIkat	Ohualdis	Sulestiku põhitoon kollakaspruun. Laiad tiivad ja saba mustad, tiibadel valged vöödid, sabal lai valge ristivööt. Pealael oranžidest musta tipuga sulgedest tutt. Nokk kõver ja kuni 4 cm pikk.	niit	Kuivad karjamaad, niidud.		Saabub aprilli lõpus, lahku augustis.		Sageli inimasustuse lähedal.	üksikud

Mardikad	väike-punalamesklane	Cucujus cinnaberinus	Ilkat	Äärmiselt ohustat	10-15 mm pikkune, väga lame keha, hambulise servaga eesjelg, jalad, tundlad, eesjelja serv on mustad.	mets	Metsataimkond, vanad haavikud	Surnud, püsti seisvate haabade tüvel puukoore all	Mai-juuni	Suur-punalamesklane, aga see on vist Eestis hävinud liik	Kirde-Eesti, Kanaküla	üksikud
Mardikad	eremiit-põrnikas	Osmoderma eremita	Ilkat	Äärmiselt ohustat	28-32 mm, mustjaspruun, roheka või pronksja helgiga, eesjeljal sügav pikivagu, isased lõhnavad aprikoosi või ploomi järele.	mets, park, joonobjektid, aed	Päikesele avatud vana hõre tammik, vanad pargid, alleed, viljapuuaiad	Kõdunev puit puuõõnsuses	Juuli-august	Sarnaseid liike ei ole, võib-olla kui, siis tunduvat väiksem metallpõrnikas	Koiva puisniit ja selle ümbrus	üksikud
Mardikad	must-seenesultan	Oxyporus mannerheimi	Ilkat	Puuduliku andme	7-10 mm, lühitiiblase välimus, läikiv-must, jalad ja tundlad osaliselt roostekarva, pea rindmikust laiem.	mets	Metsad kus kasvab puravikke	Piisavalt ussitanud puravikes, eriti kasepuravikes, raputamise peale põgeneb viljakehast; ka muud seened, näiteks tatikad	Maist-augustini	Sarnaseid liike ei ole, lähiligid on oranžika mustriga	Kagu-Eesti, Üksikud leiud Raplamaalt ja Pärnumaalt	üksikud
Samblikud	oksa-tuustsamblik	Alectoria sarmentosa	Ilkat	Ohulähedane	Tallus rippuv, habejas, kuni 20 cm pikkune, kollakas-roheline; koosneb peenikestest ümmargustest harudest; harude tipud niitjad; harudel kriipsukujulised heledad pseudotsüfelligid (kuni 1 mm).	mets	Põlises okas- ja segametsades.	Kasvab okaspuudel, peamiselt kuuse okstel.		Niitjas rihsamblik (Ramalina thrausta; LK II), viimasel on aga talluse harude otsad konksjad ning enamasti soreedistunud (luupl). Teiseks erinevuseks on väikeste heledate kriipsukeste (pseudotsüfelligide) esinemine oksa-tuustsambliku tallusel. Sarnast kollakasrohelist tooni tallusega on ka habesamblikud (Usnea), mille eri liigid samuti ripuvad puude (sh tihti kuuse) okstel. Habesamblikke on aga kerge ära tunda valge niidikese (keskjuhtme) olemasolu järgi harude keskel. Sarnane rippuv tallus on veel väga sageli esineval peenel narmassamblikul (Bryoria capillaris), kuid temal on talluse värvus veidi erinev, hallikas (mitte kollakasroheline).	Kasvukohad hajusalt üle Eesti.	üksikud
Samblikud	kahvatu seensamblik	Baeomyces carneus	Ilkat	Ohualdis	Tallus kaheosaline – esitallus koorikjas, kohati teraline või väikeste soomustega, valkjass, rohekas või hallikas; esitallusest väljakasvavad viljakehad koos seda kandva jalakesega meenutavad väikesi seeni; viljakeha jalake kuni 3(5) mm kõrge, viljakehad pruunid.	muu		Enamik Eesti leide on liivasel maapinnal, kuid liiki on leitud ka graniitkiivit.		Sarnase välimusega pruunist seensamblikust (Baeomyces rufus) saab liiki eristada K värvusreaktsiooni põhjal – kahvatu seensambliku tallus värvub algul kollaseks ja seejärel punaseks, pruuni seensambliku tallus ainult kollaseks (sisaldab stikthapet).	Enamus leide Põlvamaalt.	üksikud
Samblikud	näsa-kuldsamblik	Caloplaca verruculifera	Ilkat	Ohulähedane	Tallus poollehtjas, rosetjas, kuni 4 cm läbimõõdus, rohekas- kuni sidrunkollane; sageli üksikud tallused liituvad ja katavad ulatusliku pinna; talluse keskosa koorikjas, arvukate näsajate isiididega, servades pikad (3-6 mm) ja kitsad (kuni 1 mm) hõlmad.	rannik		Kasvab mereäärsetel või rannikulähedases vees olevatel graniitrahudel, tihti lindude istumiskohtades.		Teistest poollehtja tallusega kuldsamblikest on kergesti eristatav rohekaskollase talluse värvi ja talluse keskosa leiduvate isiidide järgi.	Lääne- ja põhjasaartel, põhjarannikul.	üksikud
Samblikud	oliiv-helksamblik	Cetrelia olivetorum	Ilkat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikas; hõlmad ümarad ja servades tõusuvad, valkjate servasoraalidega; nii üla- kui alaküljel punktikujulised valged pseudotsüfelligid (valged kriipsukesed või punktikesed).	mets	Kasvab peamiselt vanemates metsades.	Mitmesugustel lehtpuudel, näiteks haaval, saarel, remmelgal. Liiki on mitmel korral leitud ka lamapuudel koorel või samblal.		Väliselt samasugusest harilikust helksamblikust (Cetrelia cetrarioides) saab oliiv-helksambliku eristada südamikukihiga C+ roosa reaktsiooni järgi (hariliku helksambliku südamikukiht on C-). Mõnevõrra sarnane on ka Eestis väga sageli puudel kasvav hall hõlmasamblik (Platismatia glauca), kuid viimasel puuduval punktikujulised pseudotsüfelligid, hõlmad on rohkem väljavenitatud, ebakorrapärasemad, ning talluse pinnal leidub nii soraale kui iside.	Enim leide Tartumaalt. Oliiv-helksambliku (Cetrelia olivetorum) ja hariliku helksambliku (Cetrelia cetrarioides) on käsitletud ka kui sama liigi erinevaid keemilisi rasse. Kuna liikide eristamine väliloides ei ole võimalik, siis looduskaitses tuleks neid kindlasti käsitleda ühe liigina - ka ökoloogilistes nõudlustes pole erinevusi tuvastatud.	üksikud

Samblikud	must limasamblik	Collema nigrescens	IIkat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 6(10) cm läbimõõdus, tumeroheline või -pruun kuni mustjas; märgudes muutub sültjaks; hõlmad ümarad, kurrulised; tallusel võivad esineda väikesed terajad isiidid. Viljakehad sagedased; ümarad, ca 1 mm läbimõõdus, lameda, punakas- või tumepruuni kettaga.	mets	Vanemates segametsades ja haavikutel.	Peamiselt haava tüvel.	Väliselt väga raskesti eristatav lähedastest liigist mustjast limasamblikust (Collema subnigrescens). Temal ei esine iside, samas kui mustal limasamblikul võivad need esineda või puududa. Kindlad eristamistunnused on mikroskoopilised.	Enamus leide Lääne-Virumaalt.	üksikud
Samblikud	rant-tünnamblik	Cyphelium inquinans	IIIkat	Ohulähedane	Tallus koorikjas, teraline kuni näseline, hele- kuni tumehall. Viljakehad tünnikese-kujulised, kuni 1,3 mm läbimõõdus, mustad, servas kitsa valge kirmerõngaga; viljakeha pinnal lahtine eoste mass (jätab katsudes näpule musta tolmu).	park, mets	Vanadel puudel ja puidul, sageli võrdlemisi avatud kohtades, näiteks parkides ja valgusrikastes okasmetsades.	Puudel ja puidul. Puudest on sagedamini leitud tammel, aga ka kuusel, lehelisel ning männil (juurte puidul). Vanade puitehitiste, nagu küünide ja veskite töötlemata puitpindadelt.		Teadaolevalt Lääne- ja Põhja-Eestis.	üksikud
Samblikud	kollane virvesamblik	Coenogonium luteum	IIkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, õhuke, kilejas või teraline, kahvatuhall. Viljakehad ümarad, kuni 2 mm läbimõõdus, alusel ahenenud, oranžikaskollased, heledama servaga.	mets	Peamiselt vanemates looduslähedastes metsades.	Haaval ja laialehistel puudel, näiteks saarel.	Samasse perekonda kuuluva männi-virvesambliku (Coenogonium pineti) viljakehad on väiksemad (kuni 0,5 mm läbimõõdus) ja kahvatut kollakalt või roosakalt tooni. Kuldamblike (perekond Caloplaca) kollased viljakehad on K+ punased.	Vähene Eesti erinevates piirkondades. Liigi ladinakeelset nime on hiljuti muudetud; varasem nimi oli Dimerella lutea. Liik on raamatus "Eesti pisisamblikud" nime all Dimerella lutea.	üksikud
Samblikud	pikk lõhnasamblik	Evernia divaricata	IIIkat	Ohualdis	Tallus pöösasjas, rippuv, lõtv, kuni 30 cm pikkune, rohekaskollane; talluse harud enam-vähem ümmargused või nurgelised, pind lohklik või praoline; südamikukihit vatjas; sooredid ja isiidid puuduvad.	mets	Kasvab peamiselt vanemates metsades.	kõige sagedamini kuuse okstel, aga leitud ka näiteks männil ja kaselt.	Sarnast kollakasrohelist tooni ja rippuva tallusega on habesamblikud (Usnea), mis samuti kasvavad puude (sh sageli kuuse) okstel. Habesamblike on aga kerge ära tunda valge niidikesse (keskjuhme) olemasolu järgi harude keskel.	Hajusalt üle Eesti.	üksikud
Samblikud	harilik tundrasamblik	Flavocetraria cucullata	I kat	Äärmiselt ohustatud	Tallus pöösasjas, püstine, ca 8-10 cm kõrgune, kollane, alaosas purpurpunane; hõlmad renjalt või peaaegu torujalt kokku käändunud, laineliste servadega.	niit	Eestis leitud loopealselt.	Kasvab maapinnal.	Sama perekonna teine liik, lumi-tundrasamblik (Flavocetraria nivalis) erineb lamedate (mitte kokkukäändunud) ja kergelt võrkja pinnaga hõlmade poolest; talluse alaosas ei ole punane, vaid tumekollane.	Leitud Vormsi saarelt.	üksikud
Samblikud	harilik põissamblik	Lasallia pustulata	IIIkat	Ohualdis	Tallus lehtjas, ainuhõlmne, suur, kuni 25 cm läbimõõdus, hall kuni tumepruun; kinnitub substraadile talluse alaküljel esineva ühe keskse hüüfidekimbu (naba) abil; talluse ülaküljel põiekesed, millele alaküljel vastavad lohud; talluse pinnal arvukad koralljad isiidid.	muu	Kasvab valgusrikastes kasvukohtades.	Graniitrahudel.	Mitmetel kõrvsamblike (Umbilicaria) on samuti lehtjas, keskse naba abil kinnituv tallus. Hariliku põissambliku tallus on neist tavaliselt suurem ja selgete põiekestega ülaküljel.	Rannikuäärsetes piirkondades Põhja- ja Lääne-Eestis.	üksikud
Samblikud	haava-tardsamblik	Leptogium saturninum	IIIkat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 8 cm läbimõõdus, ümarate, tõusvate hõlmadega; ülaküljel tumehall kuni must, väikeste teraliste kuni silinderjate isiididega; alaküljel paksu heleda viidikihiga.	mets	Kasvab leht- ja segametsades.	Vanematel haabadel. Üksikud leitud on ka laialehistelt puudelt, näiteks tammelt ja saarelt. Võib kasvada ka puutüvel olevatel sammaldel.	Teistest mustja lehtja tallusega epifüütsetest liikidest saab haava-tardsambliku eristada alaküljel heleda viidiki järgi.	Kõige sagedasem Kirde-Eestis, mujal hajusalt.	üksikud
Samblikud	sõrnjas tardsamblik	Leptogium teretiusculum	IIkat	Ohualdis	Tallus väga väike, esialgu soomusjas, hiljem moodustab püstistest väljakasvudest koosnevaid lamedaid padjandeid, pruun või hall (varjulistes kohtades); hõlmad kuni 0,2 mm laiused ja kuni 1 mm pikkused, pulkjate või harunevate väljakasvudega.	mets, niit	Kasvab vanemates leht- ja segametsades ning puisniitudel.	Enamik Eesti leide on vanadelt haabadel, vähem teistelt lehtpuudel ning puidul.	Sarnasel väikesel tardsamblikul (Leptogium subtile) on tavaliselt ohtralt viljakehi (kuni 0,8 mm läbimõõdus) ning hõlmaservades puuduvad (või esinevad vaid üksikud) isiiditaolised väljakasvad.	Peamiselt Eesti idaosas.	üksikud

Samblikud	karvane kruupsamblik	Micarea hedlundii	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, oliivroheline, koosneb terakestest (goniotsüstidest), mis sisaldavad kollakaspruuni pigmenti (K+ lilla). Viljakahad esinevad harva; kahvatukuni tumepruunid. Pükniidid (näsajad väljakasved) arvukad; jalakesega, kuni 1 mm kõrgused, hallikas- või roosakaspruunid, kaetud peenikeste valgete karvakestega.	mets	Kasvab peamiselt metsades.	Tüügaste puudel, samuti puude jalamil juurte vahel ja tuuleheite juurestikel. Sagedamini okaspuudel.		Tallus sarnaneb liigiga Micarea prasina (Eestis väga sage), kuid viimase pükniidid on ilma jalakese ja valgete karvakesteta. Lisaks on M. prasina tallus tavaliselt heledam roheline.	Hajusalt üle Eesti, rohkem leide riigi idaosast.	üksikud
Samblikud	sile neersamblik	Nephroma laevigatum	Ilkat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 8 cm läbimõõdus, hallikas kuni pruun; talluse alakülg beežikas, ilma viidikihi ja valgete täpikestet; soreedid ja isiidid puuduvad; südamikukiht kollakas. Viljakahad hõlmattippude alapoolel.	mets	Kasvab vanades metsades ja parkmetsades.	Erinevalt lehtpuudel, harvem sammaldunud kividel.		Väliselt sarnasel kaunil neersamblikul (Nephroma bellum) on südamikukiht valge (K- või K+ kollane). Kääv-neersambliku (Nephroma resupinatum) eristamistunnuseks on valgete täppide papillidega viitjas alakül. Väliselt mõnevõrra sarnasest perekonnast kilpsamblikud (Peltigera) saab neersamblike eristada viljakahade paiknemise järgi hõlmattippude alaküljel (kilpsamblike asuvad viljakahad hõlmattippude ülaküljel).	Üsna sage, hajusalt. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
Samblikud	harilik neersamblik	Nephroma parile	Ilkat	Ohualdis	Tallus lehtjas, kuni 10 cm läbimõõdus, hallikas kuni pruun; hõlmade servas (harvemini pindmiselt) sinakashallid kuni pruunikad soreedid ja soreedistuvad isiidid.	mets, muu	Võib leiduda nii metsades kui avatumates kasvukohtades.	Kasvab peamiselt vanadel lehtpuudel, seejuures sageli sammaldunud puujalamitel ning kividel (seal samuti tihti sammaldel). Leitud nii graniidilt kui lubjakivilt, harva maapinnal kasvavalt sammaldelt.		Erinevalt teistest neersamblikest on hariliku neersambliku hõlmarservades soreedid. Servasoraalid on ka mõnevõrra sarnasel serva-kilpsamblikul (Peltigera collina; Eestis üsna haruldane), kuid viimase talluse alaküljel puudub sarnaselt kõigile kilpsamblikele koorikiht. Viljakahade olemasolul saab liike eristada viljakahade paiknemise järgi – neersamblike asuvad need hõlmattippude alaküljel, kilpsamblike ülaküljel.	Hajusalt üle Eesti. Neersamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
Samblikud	külm purusamblik	Ochrolechia frigida	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, näsajate või ogajate väljakasvudega, valge kuni helehall; järgib substraadi pinda (taimejäänused, samlatatud jms.), jättes pisipõõsasja mulje. Võivad esineda kumerad, valkjad soraalid. Viljakahad esinevad väga harva; läbimõõdus kuni 5 mm, nõgusa kuni lameda ketta, alusel nõordunud; ketas kahvatupruun, kirmeta. Tallus ja viljakahad C+ punane.	soo	Kõik Eesti leitud on rabadest.	Kasvab maapinnal sammaldel ja taimejäänustel.		Ka mõned teised purusamblikud võivad kasvada üle sammalde, kuid nad on üldmuljelt siiski koorikjad, mitte pisipõõsasjad või koraljad, sest puuduvad näsajad ja ogajad väljakasved.	Seni leitud Läänemaal, Viljandimaal, Raplamaal.	üksikud
Samblikud	väike nõgisamblik	Parmeliella triptophylla	Ilkat	Ohualdis	Tallus soomusjas kuni peaaegu lehtjas, pruunikashall; talluse alt paistab sageli välja must viitjas moodustis (hüpotallus); hõlmad kuni 1 mm laiused; hõlmade-soomuste servas ja pinnal pulkjad kuni harunevad isiidid, mis vahel on tipmiselt jämenenud.	mets	Vanemates leht- ja segametsades.	Kasvab peamiselt haaval ja laialehistel puudel, näiteks saarel.		Üsna sage, levinud hajusalt. Seni pole leitud mandri kaguosast ja läänesaartelt.	üksikud	

Samblikud	serva-kiilpsamblik	Peltigera collina	Ilkat	Äärmiselt ohustatud	Tallus lehtjas, 10–15 cm läbimõõdus, hall kuni pruun; talluse ülapiil viidikhita, mõnikord servas härmakihiga; alaküljel soonte võrgustik ja valdavalt harunemata ritsiinid; hõlmaservades soraalid.	mets, niit	Kasvab vanemates leht- ja segametsades, samuti valgurikkamates kohtades, nagu puisniitudel.	Liiki võib leida lehtpuude jalamil ja tüvel (näiteks pärnal ja tammel) ning sammaldunud kividel, harvem maapinnasammaldel.		Mõnevõrra sarnase lehtja talluse ja servasoraalidega on hariilik neersamblik (<i>Nephroma parile</i>), mille talluse alaküljel on aga erinevalt kiilpsamblikest koorikhit ning puudub soonte võrgustik. Viljakehade olemasolul saab liike eristada viljakehade paiknemise järgi – neersamblikel asuvad need hõlmatippude alaküljel, kiilpsamblikel ülaküljel.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud
Samblikud	hõbe-luulissamblik	Pyrenula laevigata	Ilkat		Tallus koorikjas, hõbedane kuni kreemikasvalge. Pükniidid läbimõõdus kuni 0,1 mm, mustad; hajusalt või joonena. Viljakehad periteetsiumid; lamendunud, läbimõõdus kuni 0,6 mm, mustad.	muu		Enim leide on saarelt, kuid liiki on leitud ka teistel lehtpuudel.		Mõnevõrra sarnaseid valkja talluse ja mustade periteetsiumitega samblikke leidub Eestis teisigi. Liikide kindlaks eristamiseks on vajalik mikroskopeerimine.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud
Samblikud	õli-luulissamblik	Pyrenula nitidella	Ilkat	Ohualdis	Tallus koorikjas, oliivroheline kuni kollakaspruun, sageli ümbritseb tallust selge must joon (protallus); talluse pinnal hajusalt väikesed valkjad pseudotsüfellid. Viljakehad periteetsiumid; kerajad, läbimõõdus kuni 0,3 mm, mustad.	mets	Kasvab leht- ja segametsades.	Enim leide on saarelt, kuid liiki on leitud ka teistel lehtpuudel, sh näiteks hallil lepal.		Teistest mustade periteetsiumiga liikidest eristab oliivroheline kuni kollakaspruun tallus, mida piiritleb must protallus, ja hajusad valkjad pseudotsüfellid.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades.	üksikud
Samblikud	niitjas rihmsamblik	Ramalina thrausta	Ilkat	Ohulähedane	Tallus pöösasjas, habejas, kuni 15 cm pikk, rohekas või hallikas; harud niitjad, vaid alusel ja harunemiskohtades lameded, lõpevad konksukesega, millel võivad paikneda soraalid.	mets	Kasvab okas- ja segametsades.	Peamiselt kuuse okstel, kuid on leitud ka teistel okaspuudel (eelkõige männil, aga ka kadakal ja lehisel) ning harvem lehtpuudel (eelkõige kasel).		Talluse üldilme poolest sarnaneb narmassamblikega (perekond <i>Bryoria</i> ; mitu liiki Eestis väga sagedased) ning oksatuustsamblikega (<i>Alectoria sarmentosa</i> ; üsna sage), kuid erineb neist külgharude konksjate tippude ja tipmiste soraalide esinemise poolest. Lisaks puuduvad niitjal rihmsamblikul pseudotsüfellid (väikesed heledad kriipsukesed tallusel).	Hajusalt üle Eesti.	üksikud
Samblikud	ruske nuisamblik	Sclerophora coniotheca	Ilkat	Ohulähedane	Tallus mittemärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 1,5 mm pikkused, pruuni, läikiva jalaga; pea alaosa ning jalg tiheda punakaspruuni kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun.	mets, niit, park	Liiki leidub tammikutes, puisniitudel ja vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanade tammede paksul korbal.		Teistel nuisamblikel on viljakehad kollase või valkja kirmega. Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblikel (perekond <i>Calicium</i>) ja varjusamblikel (perekond <i>Chaenotheca</i>), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Hajusalt üle Eesti.	üksikud
Samblikud	sale nuisamblik	Sclerophora farinacea	Ilkat	Ohualdis	Tallus mittemärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 1,2 mm pikkused, pruuni, läikiva jalaga; pea alaosa valkja (mõnikord lillaka) kirmega; noored viljakehad üleni kaetud kollakasvalge kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun. Eosed helepruunid, 1-rakulised, ümarad, läbimõõdus 7-8 µm.	mets, park	Leiu kohad asuvad nii lehtmetsades kui vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanematel laialehistel puudel, näiteks saarel ja tammel; korra leitud ka lehtpuu puidul.		Teistest nuisamblikest on sale nuisamblik eristatav võrdlemisi suurte eoste ning pea alaosas oleva tiheda valge kirmega kombinatsiooni järgi. Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblikel (perekond <i>Calicium</i>) ja varjusamblikel (perekond <i>Chaenotheca</i>), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Leitud võrdlemisi vähe Eesti erinevates piirkondades. Nuisamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud

Samblikud	võrk-nuisamblik	<i>Sclerophora peronella</i>	Ilkat	Ohualdis	Tallus mittemärgatav. Viljakehad nõõpnõela-kujulised, kuni 0,8 mm pikkused; hallika jalaga; pea alaosa valge kirmega; noortel viljakehadel peaosale helekollase kirmega; pea ülaosa (matseedium) helepruun. Eosed helepruunid, 1-rakulised, ümarad, läbimõõdus 3-3,5 µm.	park	Võrk-nuisamblikku leidub eelkõige võrdlemisi valgusrikkamates kasvukohtades, nagu vanades parkides.	Kasvab peamiselt vanadel laialehistel puudel; enim leide on teada jalakalt, aga leitud ka teistel liikidel ning korra ka lehtpuu puidul.		Teistest nuisamblikest on võrk-nuisamblik eristatav väikeste eoste ning pea alaosa oleva valge kirm kombinatsiooni järgi. Väikest nõõpnõelakest meenutavad viljakehad on ka jalgsamblike (perekond <i>Calicium</i>) ja varjusamblike (perekond <i>Chaenotheca</i>), neist esimestel on aga pea ülaosa (matseedium) must, teistel tumepruun.	Eestis hajusalt võrdlemisi vähestes kohtades. Nuisamblikud on määratud vääriselupaikade indikaatoriks perekonna tasemel.	üksikud
Samblikud	harilik lohksamblik	<i>Solorina saccata</i>	Ilkat	Ohulähedane	Tallus lehtjas, kuni 6 cm läbimõõdus, tõusvate ümardunud hõlmadega; ülaküljel hallikas kuni pruunikas, niiskena erkroheline. Viljakehad hõlmade keskel, tallusesse süüvitunud lohkudes, pruunid, läbimõõduga kuni 6 mm; eoskotis 4 eost.	kivi, niit	Kasvab paepankadel ning loopealsetel.	Paljandunud lubjakivil ja lubjarikkal mullal, tihti ka sammaldel.		Võrdlemisi sarnane on kaheoseline lohksamblik (<i>Solorina bispora</i>), mida Eestis on ühel korral leitud Muhust; sellel liigil on tallus väiksem (läbimõõdus kuni 1 cm) ja eoskottides sisaldub 2 eost.	Lääne- ja Põhja-Eestis, enim leide on Saaremaal.	üksikud
Samblikud	käsnjas lohksamblik	<i>Solorina spongiosa</i>	Ilkat	Ohustatud	Tallus lehtjas, kaheosaline – viljakehi ümbritseb rohevetikaid sisaldav kitsas (kuni 0,5 cm) helehall talluseriba (märjana roheline), ja selle ümber on pruunikas, tsüanobaktereid sisaldav kõbruline-käsnjas talluseosa (kuni 5 cm). Viljakehad talluse lohkudes, kuni 5 mm läbimõõdus, kastan- kuni mustjaspruunid.	niit	Kasvab loopealsetel.	Lubjarikkal maapinnal.		Harilikul ja kaheoselisel lohksamblikul (<i>Solorina saccata</i> , <i>S. bispora</i>) on sarnased talluse lohkudes paiknevad viljakehad, kuid nende tallus ei ole ümbritsetud pruunika, tsüanobakterid sisaldava kõbrulise-käsnja talluseosaga.	Üksikutes kohtades, kaasegsemad leitud Lääne-Eestist.	üksikud
Samblikud	valge vahasamblik	<i>Squamaria lentigera</i>	Ilkat	Ohustatud	Tallus poollehtjas, rosetja kujuga, kuni 6 cm läbimõõdus, keskosas pragunev, servaosas väikeste hõlmadega, rohekasvalge, valge härmakihiga. Viljakehad kuni 3 mm läbimõõdus, helepruuni ketta ja peene valkja servaga.	niit	Peamiselt loopealsetel.	Kasvab maapinnal lubjarikkal mullal ja liival, ka maapinnasammaldel.			Leitud vaid Saaremaal.	üksikud
Samblikud	Mougeot' koldsamblik	<i>Xanthoparmelia mougeotii</i>	Ilkat	Ohustatud	Tallus lehtjas, väike, kuni 3 cm läbimõõdus, hallikas- või kahvatukollane; hõlmad substraadile liibuvad, lamendunud, kitsad (kuni 1 mm laiad); talluse ülaküljel heledamad laikjad soraalid.	muu		Kasvab granitkividel; Eestis leitud peamiselt kivikliibul.		Sarnasel, enam-vähem sama värvi ja samuti soraalidega pais-põhjasamblikul (<i>Arctoparmelia incurva</i>) on hõlmad kumerad ja soraalid peajad.	Võrdlemisi vähestes kohtades, peamiselt Põhja-Eesti rannikäärsetel aladel ja saartel.	üksikud
Sammaltaimed	tõmbilehine tiivik	<i>Fissidens arnoldii</i>	I kat	Ohualdis	tiiluke, hõremurusalt kasvav, kahekülgiselt lehistunud, lehetipp tõmp, selgitiib laskub lehe aluseni	kallas	veekogude kaldad veepiiril	kaldaäärsed või veesisesed kivid, puit, lubjarikas keskkond		veekogude kallastel niiskel pinnasel võivad kasvada ka väikesed sale tiivik (<i>F. gracilifolius</i>) ja ahtalehine tiivik (<i>F. exilis</i>). Neil on aga lehetipp selgelt teravnenud	Lubjarikas keskkond, Saaremaa	üksikud
Sammaltaimed	suur paelsammal	<i>Metzgeria conjugata</i>	I kat	Äärmiselt ohustatud	harkjalt harunev õhuke, 2-3 cm pikkune ja kuni 2 mm laiune, allapoole käärdunud servadega tallus	muu		kividel (varjulistes kohtades)		Harilikul paelsamblal (<i>M. furcata</i>) tallus 1 mm laiune, lame, talluse servades kergesti eralduvad erineva suurusega külgharud.	Pärnumaa	üksikud
Sammaltaimed	kolmis-seligeria	<i>Seligeria patula</i>	I kat	Ohualdis	tumeroheline 1 mm kõrgune "muru", lehed varrel kolmerealiselt, eoskupa püsti, ümarpirnjas, jämeda kaelaosaga	muu		paepaljandid (varjulised niisked)			Pakri saared	üksikud
Sammaltaimed	kurruline tuhmik	<i>Anomodon rugelii</i>	II kat	Ohustatud	Tume- või sinakasroheline, kuni 6 cm pikkuste põõsajalt harunenud nõõrjate vartega sammal.	muu		Kasvab varjulistel kividel ja tüvealustel.		Sarnastest teistest sama perekonna liikidest (suurest - <i>A. viticulosus</i> , õrnast - <i>A. longifolius</i> ja ahenevast tuhmikust - <i>A. attenuatus</i>) eristub tumeda sinakasrohelise värvuse, lehealuse rakkudel esinevate väga kõrgete näsade ja lai-keelja lehetipu poolest.	Harjumaa, Ida-Virumaa, Viiandimaa	üksikud

Sammaltaimed	kolmehõlmaline batsaania	Bazzania trilobata	II kat	Ohulähedane	Hele- kuni kollakasroheline, 5-20 cm pikkuste ning (2)3-6 mm laiuste roomavate, tõusvate või püstiste, harkjalt harunevate võsudega sammal. Lehed ebasümmeetrilised, vaid tipuosas kolmeks hõlmaks lõhestunud.	mets	Kasvab niisketes metsades polstrina maapinnal või läbikõdunenud kändudel		Väga hästi eristuv liik. Suurusest sarnaneb hariilikule raunikule (<i>Plagiochila asplenoides</i>), kuid viimase lehed pole tipus kunagi lõhestunud.	Peamiselt Eesti lääneosas.	üksikud
Sammaltaimed	turd-lühikupar	Brachythecium turgidum	II kat	Ohulähedane	Valkjas või helerohteline, pronksja läikega, koheva polstrina kasvav tugev sammal. Varred kuni 15 cm pikad, väheharunenud. Lehed 2,5-3,5 mm pikad, munajad kuni lantsetjad, pikalt teritunud tipuga, pikivoldilised, varrele ligistunud. Leheservad enamasti allapoole käärdunud	niit, rannik	Kasvab niisketes ja soostunud paikades rannaniitudel, kivide vahel ja rohustus.		Milde lühikuprast (<i>B. mildenium</i>) eristub varrele liubuvate lehtede poolest.	Lääne- ja Lõuna-Eesti.	üksikud
Sammaltaimed	meri-pungasammal	Bryum marratii	II kat	Ohualdis	Roheline või pruunikas, 0,5 cm kõrguse muruna kasvav sammal. Lehed lai-ovalsed, ümardunud, tõmbi või pisut tanuja tipuosaga. Eoskupar ümar-pirnjas kuni kerajas, pisut ebasümmeetriline.	rannik	mererand	Kasvab mererannas märjal liival.	Sarananeb kallas-pungasambale (<i>B. warneum</i>), eriti sarnased on eoskuprad, kuid meri-pungasambal esineb eoskuprad harvem. Ka on meri-pungasambla lehed ümarad ja tõmbitipulised. Kallas-pungasambla lehed on teritunud tipuosaga.	Lääne-Eesti rannikuosas.	üksikud
Sammaltaimed	mustpeasammal	Catocopium nigratum	II kat	Ohulähedane	Kõrge või madala tiheda muruna kasvav oliiv- või pruunikasroheline tippkupraline sammal. Vars 3-10 cm kõrgune, alaosas rooste- kuni mustjaspruuni risoidivildiga. Vars kolmekandiline, lehed varrel kolme reas. Seetõttu taimed pealtvaates pisut nurgelised. Lehed laia ovaalse või lantsetja alusega ja peenikese kiilja tipuga	soo, loodudel	Kasvab allikasoodes, niisketel loodudel.		Vegetatiivsed taimed võivad meenutada natuke kakskihambaid (g. <i>Dicranum</i>), kuid mustpeasammal on eoskuparde järgi kergesti äratuntav (eoskupar kaldu või rõhtsalt, kerajas või munajas, kohrselgne, 0,6-1,5 mm pikk, punakaspruun, vananedes must, sile).	Peamiselt Lääne-Eesti saartel, aga ka Lääne-Eesti mandriosas, Ida- ja Kesk-Eestis.	üksikud
Sammaltaimed	juus-kiilsirbik	Dichelyma capillaceum	II kat	Äärmiselt ohustatud	Tumeroheline või kollakaspruun kuni 10 cm pikkuste harunevate vartega kuivalt veidi läikiv sammal. Lehed kitsas-lantsetjad, pikalt teritunud tipu ja pikalt väljaulatava rooga.	veekogu	Kasvab ajuti kuivavates metsaajades kividele või puudele kinnitunult.		Väliselt sarnane vesi-kiilsirbikule (<i>D. falcatum</i>). Eristatav sellest saledamate lehtede ja pikalt lehetipust välja ulatava näsalse roo poolest.	Üks leiuukoht Ida-Eestis.	üksikud
Sammaltaimed	vesi-kiilsirbik	Dichelyma falcatum	II kat	Ohustatud	Suur, kuni 15 cm pikkuste harunevate vartega kuldpruun või oliivroheline, kuivalt läikiv sammal. Lehed varrel kolmekülgselt, lai-lantsetjad, lühidalt teritunud tipuga. Rood lõpeb lehe tipus või väljub üsna lühidalt.	veekogu	Kasvab ajuti kuivavates metsaajades kividele või puudele kinnitunult.		Sarnasest juus-kiilsirbikust (<i>D. capillaceum</i>) eristatav laiemate lehtede ja tipust üsna lühidalt väljaulatava roo poolest. Väliselt võib meenutada pisut ka kallas-tõmpkaanikut (<i>Amblystegium riparium</i>), kuid sellel liigil lõpeb rood pisut ülevalpool lehe keskohta.	Üksikutes kohtades Põhja- ja Ida-Eestis.	üksikud
Sammaltaimed	kõnt-tanukas	Encalypta mutica	II kat	Ohualdis	Roheline, tiheda, kuni 0,8 cm kõrguse muruna kasvav sammal. Varred harunevad, risoididega.	niit	Kasvab loodudel, lubjarikkal pinnasel.		Teistest tanukatest tavaliselt pisut väiksem. Hariilikust tanukast (<i>E. vulgaris</i>) eristub roo pikkuse alusel (rood lõpeb lehe tipus või väljub lühikese teravikuna). Hariiliku tanuka lehe rood ulatub lehe tippu välja, kõnt-tanukal mitte.	Lääne-Eestis. Liiki ei ole võimalik ilma mikroskoobita kindlalt määrata.	üksikud
Sammaltaimed	tamarisk-kariksammal	Frullania tamarisci	II kat	Ohualdis	Kuni 10 cm pikkuste ja 1-1,5 mm laiuste võsudega sammal. Tumepruun, harvem tumeroheline või mustjas. Moodustab liibuva polstri, mille servades on selgelt eristatavad võsud harunenud okstega. Lehed tõusvalt katvad, kahehõlmalised. Selgmine lehe hõlm lai-ovaalne, selle all paiknev kõhtmiline hõlm väikese pikliku peekri taoline.	muu	Kasvab puutüvedel, harva võib esineda ka kividel.		Hariilikust kariksamblast (<i>F. dilatata</i>) erineb väiksemate ja piklike peekritaoliste kõhtmiste lehehõlmade ning selgmiste lehehõlmades esinevate suurenenud rakkude poolest.	Uuemad leiud Pärnumaalt. Ilma mikroskoobita on raske liigini määrata.	üksikud

Sammaltaimed	Perssoni lõhiksammal	Lophozia perssonii	II kat	Ohualdis	Heleroheline väga pisike sammal, kelle roomavad võsud on vaeu 1 mm laiused ning 5 mm pikad. Lehed kahehõlmalsed. Ohtralt punakaspruune sigikehi võsude tippudes.	kivi, rannik		Kasvab lubjarikastel liivakivipaljanditel.	Eristub hästi teistest lõhiksambliikidest lubjarikka avatud kasvukoha ning punakaspruunide sigikehade poolest, milles on mikroskoobiga nähtavad kauapüsivad õlikehad. Sarnastes kasvukohtades esineval baadeni lõhiksamblal (<i>L. badensis</i>) puuduvad sigikehad. Pisut sarnase erilehise lõhiksambla (<i>L. excisa</i>) sigikehad on aga suuremad (kuni 40 µm), eredamalt punased, enamasti 5-nurgelised ning ei sisalda kauasäilivaid õlikehi.	Ilma mikroskoobita ei ole võimalik liigini määrata	üksikud
Sammaltaimed	kurdõhik	Neckera crispa	II kat	Ohualdis	Pruunikasroheline, läikiva polstrina kasvav sammal. Varred 3-10(15) cm pikad. Varreharud lamavad, ainult tippudest kõverdunud. Lehed munajad kuni keeljad, lühikese hambulise terava tipuga, kuivalt tugevalt ristilainelised. Eoskuprad 8-12 mm pikkusel harjasel lehtede vahelt väljas.	kivi		Kasvab varjulistel paepaljanditel ja -kividel.	Sarnased liigid on sulgjas õhik (<i>N. pennata</i>) ja laiuv õhik (<i>N. complanata</i>) Sulgjal õhikul on eoskupra harjas nii lühike, et ei ulatu lehtede varjust välja ja ta kasvab tüvedel. Laiuval õhikul, mis kasvab samuti paepaljanditel, on lehed siledad, ilma ristilaineteta.		üksikud
Sammaltaimed	Oederi põiksammal	Plagiopus oederiana	II kat		Tume- või pruunikasroheline, kõrge tiheda või hõreda muruna või padjanditena kasvav sammal. Vars kuni 6(10) cm pikk, kolmekandiline, alaosas tihedalt näsalistel risiididega. Lehed kuivalt kergelt kõhaldunud, märjalt eemaldunud kuni laiuvad	kivi		Kasvab varjulistel paepaljanditel.	Sarnaneb bartraamia perekonna liikidele (g. <i>Bartramia</i>), kuid nende vars pole kolmekandiline, lehed pole läikivad ja poolläbipaistvad vaid tuhmid ja läbipaistmatud, samuti on lehed pikemad ja eoskuprad suuremad. Bartraamiad eelistavad kasvada ka vähem lubjarikkal pinnasel.	Lääne- ja Põhja-Eesti, Raplamaa.	üksikud
Sammaltaimed	lainjas põikkupar	Plagiothecium undulatum	II kat	Ohualdis	Roheline kuni valkjas, kuivalt läikiv sammal. Suurim liik perekonnas. Varred kuni 15 cm pikad, enamasti vähe harunenud, lamedalt lehistunud. Lehed valkjasrohelistel, kuni 5 mm pikad, ristilainelised, varrele kitsalt laskuvad.	mets, kivi		Kasvab niiskel liivasel metsamullal. Võib esineda ka tüvealustel või varjulistel kividel.	Võib sarnaneda Ruthe põikkuprale (<i>P. ruthei</i>), kellel on ka lehed tipus ristilainelised, kuid viimasel on lehed väiksemad, kuni 3 mm pikad ja varrele laialt laskuvad.	Lääne-Eesti.	üksikud
Sammaltaimed	Corda porella	Porella cordaeana	II kat	Ohulähedane	Hõredalt sulgjalt harunevate võsudega ja tihedalt tõusvalt katvate lehtedega tumeroheline sammal. Lehed aluseni kahehõlmalsed, selgmine hõlm on laimunajas ja katab pealtvaates väikese kõhtmise hõlma, mille laius ei ületa varre laiust. Kõhtlehed on lai-ovaalsed ja varrest õige pisut laiemad.	kivi, mets, veekogu		Kasvab niisketel kividel allikate ääres ja niiskel varjulisel maapinnal.	Väga sarnane liik on suurelehine porella (<i>P. platyphylla</i>). Sellest erineb kõhtmise lehehõlma poolest, mis on kitsam kui vars, teravatipuline, lainelise ja hambulise servaga ning pisut keerdunud tipuga. Rakkude laius lehe keskosas enamasti üle 28 µm, suurelehise porella rakud on väiksemad.	Peamiselt Lääne- ja Põhja-Eestis. Ilma mikroskoobita raske liigini määrata.	üksikud

Sammaltaimed	suurelehine porella	Porella platyphylla	II kat	Ohulähedane	Kollakas- kuni pruunikasroheline sulgjalts või kaheleulgalts harunenud kuni 4 mm laiuste võsudega sammal. Lehed on kokkumurtult kahehõlmalised, selgmine suurem hõlm on lai-munajas ja katab väikese kõhmtise hõlma. Kõhtlehed on lai-ovaalsed ja varrest tunduvalt laiemad.	muu		Kasvab enamasti lehtpuudel, ka varjulistel kividel.		Corda porella (<i>P. cordaeana</i>) on pealtvaates äravahetamiseni sarnane suurelehise porellaga. Suurelehise porella kõhmtine lehehõlm on aga laiem - varre laiune või laiem ning tõmbi või ümara tipuga ja enamasti siledaservaline. Corda porellal on kõhmtine lehehõlm kitsam kui vars, tervatipuline ja hambulise servaga. Rakkude laiuse lehe keskosas on laialehelisel porellal väiksem, jäädes enamasti alla 28 µm. Pisut sarnased on ka kariksamblad (g. <i>Frullania</i>), kuid need on väiksemad ja tumedad (pruunikad, mustjad või väga tumerohelised) ning nende kõhmtine lehehõlm on topsikesekujuline.	Üksikud leiukohad, peamiselt Lääne-Eestis. Ilma mikrokoobita raske liigini määrata.	üksikud
Sammaltaimed	müür-nokksammal	Rhynchostegium murale	III kat		Kuldkollane või pruunikasroheline, <u>lääkiva</u> tiheda lameda polstrina või väikeste tuttidena kasvav sammal. Varred roomavad. Varrelehed väga nõgusad, lehed nõbitipuga. Leheservad siledad või tipus ebaselgelt saagjad.	kivi		Kasvab varjukatel ja niisketel kividel, müüridel.		Segamini võib ajada väiksemate lühikupra liikidega (g. <i>Brachythecium</i>). Erineb nendest nõgusate munajate ja nõbitipuga varrelehtede poolest.	Põhja- ja Lääne-Eesti merele lähemad alad, Raplamaa. Ilma mikrokoobita raske liigini määrata.	üksikud
Sammaltaimed	kurdsammal	Rhytidium rugosum	II kat	Ohualdis	Kollakas- või pruunikasroheline, suhteliselt suur, sulgjalts harunev sammal. Leherood ulatub lehe keskaigani. Leht (eriti kuivalt) nii risti- kui pikikurruline.	muu, kivi		Kasvab kuivades avatud kasvukohtades lubjarikkal mullal või kividel.				üksikud
Sammaltaimed	süstjas skapaania	Scapania apiculata	III kat	Ohulähedane	Väga väike (2-5 mm pikkuste), kõdupuidul enam-vähem püstiste võsudena kasvav kahehõlmaliste lehtedega sammal. Võsude tipuosas punased üherakulised ovaalsed sigikehad, mis arenevad liibunud ning redutseerunud lehtede servadest.	muu		Kasvab kõdupuidul ning kändudel.		Väga sarnane liik on Helleri ebatähtlelik (<i>Anastrophyllum hellerianum</i>), kes on enamvähem sama suur, kasvab samuti kõdupuidul ja kellel on ka tipus punased sigikehad. Helleri ebatähtleliku sigikehad on koondunud kompaktsesse kogumikku peenikese kandja tipus, süstja skapaania sigikehad on hajutatud tipulehtede servadesse.	Pigem Eesti idaosas.	üksikud
Sammaltaimed	loigu-turbasammal	Sphagnum inundatum	III kat	Ohualdis	Roheline, tihti ka kollakaspruun sammal. Vars on tüme. Oksi kimbus enamasti 5. Oksad on enamasti pisut kõverdunud. Varrelehed on oksalehtedest lühemad.	soo, kallas	Kasvab vesistes piirkondades madal- ja sirdesoodes, laugastes, vähetoiteliste järvede kallastel.		Väga sarnane liik on kõrv-turbasammal (<i>Sph. auriculatum</i>). Sellest liigist erineb loigu-turbasammal lühemate varrelehtede poolest, mis on lühemad ka oksalehtedest. Loigu-turbasambla varrelehe hüalotsüstides esinevad paksendid vaid lehe tipuosas, kõrv-turbasambal on hüalotsüstid paksenditega tipust kuni lehe keskaigani, vahel isegi lehe aluseni.	Üle Eesti üsna harv.	üksikud	
Sammaltaimed	Lindbergi turbasammal	Sphagnum lindbergii	III kat	Ohulähedane	Kuld- kuni roostepruun tugevakasuline ühtlase tiheda vaibana kasvav sammal. Tumepruun kuni must vars. Varrelehed pisut talbjad, tipus laialt ja sügavalt narmastunud.	soo	Kasvab rabades älveste ja laugaste servas, õõtsikutel.		Pisut sarnane kuldsele turbasambale (<i>Sph. pulchrum</i>), kuna mõlemad on pruunikad ning oksalehed paiknevad pikiridades. Lindbergi turbasammal on kergesti äratuntav tumepruuni varre ja talbjate, laialt narmastunud varrelehtede järgi.	Eesti mandri lääneosas ja ida-kirdeosas, üsna harv.	üksikud	

Samaltimeid	viirealine turbasammal	Sphagnum quinquefarium	III kat	Ohualdis	Keskmise suurusega sageli roosakas või lillakirju, metalse läikega turbasammal. Oksakimbus viis oksa, neist kolm on laiuvad. Lehed paiknevad okstel viierealiselt. Oksalehed on enam-vähem sama pikad kui varrelehed.	mets, soo	Kasvab soostunud okas- ja segametsades.			Warnsdorfi turbasammal (<i>Sph. warnstorffii</i>) - kaks laiuvat oksa oksakimbus. Viierealiselt turbasamblal puuduvad Warnstorfi turbasamblale iseloomulikud väga väikesed rõngaspoorid oksalehtede kumera pinna tipuosa rakkudes. Teravalehisest turbasamblast (<i>Sph. capillifolium</i>) erineb peamiselt oksalehtede viierealise asetuse poolest ning ka kolme laiuva oksa poolest kimbust.	Lääne-Eesti saared, Kirde-Eesti, Tatumaa.	üksikud
Samaltimeid	kähar pöösassammal	Thamnobryum alopecurum	III kat	Ohulähedane	Tume- või mustjasroheline puukujuline, roomavate vartega sammal. Varred kuni 10 cm pikad.	muu		Kasvab varjulistel paerahnudel ja puude tüvealustel.		Roomava risoomi ja puukujuliste võsude tõttu võib sarnaneda tüviksamblale (<i>Climacium dendroides</i>). Tüviksammal erineb selle poolest, et tal on pikivoldilised lehed ja oksad pole harunenud.	Sõltuvalt kasvukohast väga varieeruv liik, kuivemas kasvukohas väiksem.	üksikud
Samaltimeid	meklenburgi timmia	Timmia megapolitana	III kat	Ohualdis	Kuni 3 cm kõrgune, tavaliselt harunenud vartega sammal. Lehed pikenevad varre tipu suunas. Leherood alaküljel näsaline.	kivi		Kasvab klindi varjulistel paepaljanditel.		Väiselt sarnaneb hariliku kadrisamblaga (<i>Trichum undulatum</i>), kuid erinevalt temast, ei ole Meklenburgi timmia lamelle lehe pinnal ning lehed ei ole ristlaineilised.	Eestis põhjaranniku piirkonnas.	üksikud
Samaltimeid	keeljas keerik	Tortula lingulata	III kat	Ohulähedane	Väga madalate roheliste või kollakate padjandite või muruna kasvav sammal. Vars 1-3 mm kõrgune, risoididega. Lehetipp ümar. Rood lõpeb enne lehe tippu.	paljak/paljand		Kasvab liivakivipaljanditel.		Kasvades samades kasvukohtades võib keeljas keerik kergesti segamini minna õrna pisikrassikuga (<i>Gyrowetia tenuis</i>) või perekond silekupra (g. <i>Gymnostomum</i>) liikidega. Eristub nendest oma nõgusate ovaalsete ümaratipuliste lehtede poolest. Pisikrassikul ja silekupardel on lehed lantsetjad või keeljad.	Üle Eesti üsna harva.	üksikud
Samaltimeid	suur sagarsammal	Tritomaria quinqueidentata	II kat	Ohulähedane	Tumeroheline või kahvatupruun sammal. Vars lamav või tõusev, tihedalt kaherealiselt lehistunud. Lehed pikkusest laiemad või enam-vähem sama pikad kui laiad, nende kõhtmine leheserv peaaegu poolringikujuline, selgmine lühem ja võib olla peaaegu sirge. Lehed lõhestunud kolmeks, harvem neljaks, erineva suurusega teravatipuliseks hõlmaks, pisut lainelised.	mets	mets	Kasvab tihedate kogumikena metsas maapinnal, liiva- või graniitkividel ning teiste sammalde seas.		Võib segi minna hariliku barbikuga (<i>Barbilophozia barbata</i>), eristub viimasest ebasümmeetriliste 3-hõlmaste lehtede ja alati puuduvate kõhtlehtede poolest. Puidu-sagarsamblast (<i>T. exsectiformis</i>) eristub suuremate mõõtmete poolest, ka esineb puidu-sagarsamblal sagedamini sigikehi.		üksikud
Samaltimeid	tundra vesisirbik	Warnstorfia tundrae	III kat	Ohualdis	Lehtede tipud tihti konksjalt kõverdunud. Lehed sirjad või sirged, väga pikalt ja laialt laskuvad.	soo, veekogu, kallas	Kasvab madalsoodes, veekogude kallastel ja vees. Eelistab valgusrikkamaid kasvukohti.			Eristub teistest vesisirbikutest väga pikalt ja laialt laskuvate lehtede ning tihti konksjalt kõverdunud lehtede tippude poolest.		üksikud
Seened	sireli-lambaseenik	Albatrellus syringae	II kat	Äärmiselt ohustatud	Üksikult või 5-10 kaupa koos. Kubar ümar või hõlmne, nahataoliselt sileda kollakaspruuni kuni ookerjas pinnaga. Jalg 1,5-4 cm kõrgune. Torukestehiht erekollane. Jala alusel kõdu sees valged nõõritaolised seeneväädid.	park, asula	Kalmistute muruplatsidel, võsastuvatel tühermaade viljakal pinnasel.	maapind	juuli - oktoober	Võib esmapilgul meenutada kukeseent.	Viljakehad ei arene igal aastal.	üksikud
Seened	lepa-kärbseseen	Amanita friabilis	II kat	Ohualdis	Kubar hall, pruunikashall või hallikaspruun, serv rihveljas. Eoslehekused valged, vabad. Jalg valkjas, hele pruunikashallide hõredate peente soomustega, rõngata, alus muguljas. Alusel tupe jäänused vaid ebemetena või puudub.	muu	Kasvab koos leppadega.		august - oktoober		üksikud	

Seened	poropoorik, lapi torik	<i>Amylocystis lapponica</i>	I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad ühe aastased, riulilt ja laialt kinnitunud, noorelt limane, täiskasvanult lihav, kuivalt väga kõva. Üldpind udekarvane, roosakasvalge (hiljem värvuvad karvad, muljumiskohad ja kogu pind roostepruuniks).	mets	Vanades loodusmetsades.	kuuse lamatüved, harva männi lamatüvedel	august - september	Roostevärv meenutab tumenevat tšimakat (<i>Oligoporus fragilis</i>) või lillatšimakat (<i>Leptoporus mollis</i>), kuid need on väiksemad, pehmed ja kuivalt haprad. Väga noor poropoorik meenutab noort harilikku tõrvist (<i>Ishnoderma benzoinum</i>), kes on puuviljalõhnaga ja vanalt mustjaspruun.	Viljakehad ei arene igal aastal. Värskel seenel sookailu või vaigu lõhn.	üksikud
Seened	lilla mütsnarmik, violett-kampnarmik	<i>Bankera violascens</i>	III kat	Ohustatud	Kübar laialt lehterjas, 3-10 cm lai, ülapingid sidise läikega, noorel koorekarva. Kübara kasvades muutub värv purpurja varjundiga pruuniks. Jalg siidise läikega, noorelt valkjas, vanalt tumepruun-purpurpruun. Narmad lühikesed ja peened, noorelt valkjad, hiljem kahvatuhallid.	mets	Sambarikastes, niisketes okasmetsades kuuskede all.		juuni-oktoober	Noori viljakehi on lihtne segi ajada ruupja narmikuga (<i>Phellodon tomentosus</i>), kuid lilla mütsnarmik on jässakam ega kasva mitmest viljakehast koosneva rühmana.		üksikud
Seened	lehise-õõspuravik	<i>Boletinus cavipes</i>	II kat	Ohustatud	Kübar 4-10 cm, kumer või nürikoonusjas, hiljem lame, kollakas-, kuld- kuni roostepruun, serv loori jäänustega. Ülapind viltjas-soomuseline. Torukese algul kollased, hiljem rohekaskollased, raske kübaralihast eemaldada. Poorid kõrgjad, pikuti venitatud. Jalg silinderjas, noorelt õõnes, torukeste värvi, kiudjate soomustega kaetud, ebemeline rõngas.	muu	Lehiste all.		juuli-oktoober			üksikud
Seened	must hundiseenik	<i>Boletopsis leucomelaena</i>	II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar sile, hallikas-pruun kuni tumehall, peaaegu must oliivkarva varjundiga, 5-15 cm lai, ebakorrapärase kujuga. Torukese hallid. Jalg tugev, üsna pikk, sileda halli pinnaga. Seeneliha hall, väga pehme ja habras, murdepind värvub kiiresti punakashalliks.	mets	Lehtpuudega kuusikutes, lehtpuusaludes ja lubjarikkal pinnasel. Kuuse mükorisaaseen.		august - oktoober			üksikud
Seened	punajalg-kivipuravik	<i>Boletus erythropus</i>	II kat		Enamasti tumepruun, kergelt oliivjas. Kübar 5-12 cm lai. Noorelt poolkerajas, hiljem padjakujuline, torukese ulatuvad servast üle. Vanalt ülakülg läikiv, niiskelt kleepuv-rasvane. Torukese kollased või rohekaskollased, veripunased, vajutamisel värvuvad kohe siniseks. Seeneliha kollane, tihke, lõikepind värvub kohe tumesiniseks.	mets	Laialehised metsad, lehtpuudega palumetsad, parkmetsad, metsaservad. Kasvab koos pöõgi, tamme ja sarapuuga.		juuli-september	Saatana-kivipuravik (<i>B. satanas</i>) - tema kübar hallvalge, hele-halloliivjas või ookerjas. Teised punaste pooridega puravikud.		üksikud
Seened	Fechtneri kivipuravik	<i>Boletus fechtneri</i>	II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar poolkerajas kuni padjakujuline, 5-15 cm, valkjas kuni hõbehall, hiljem pruunikashall. Ülapind matt, ei ole rasvane. Poorid noorelt sidrunkollased, muljumisel muutuvad siniseks. Jalg kollane, keskel või alumise osas punakas tsoon, enamasti kaetud peene kollase võrkja mustriga. Kübara lõikepind värvub siniseks.	muu	Kasvab koos tamme ja pöõgiga.		august			üksikud

Seened	kollane kivipuravik	Boletus impolitus	II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar poolkerajas, vanalt kergelt lamendunud. Ülapind peenviltjas, hiljem pajjas, noorelt hall-olivipruun, kahvatu nahkkollane, serv terav, algul sisse keerdunud. Torukesed kergelt eemaldatavad. Poorid sidrunkollased, mujumisel ei muutu siniseks. Jalg jäme, puhetunud, tipu poolt õlekarva, alusel pruunikas, võrguta.	muu	Koos tammedega, savistel muldadel.	savine muld	juuni-oktoober		Seeneleha valge kuni kahvatukollane, ei muutu siniseks, lõhn meenutab jodoformi või karbooli. Maitse mahe kuni kergelt hapukas.	üksikud
Seened	mõru kivipuravik	Boletus radicans	II kat	Ohustatud	Pruunikas-halli kübaraga, vatjas-sametjas, kuiv, 6-20 cm lai. Torukesekiht kollane, vajutades värvub siniseks. Jalg mugulja alusega, kuni alus ahaneb ja muutub juuresarnaseks. Kogu jalg kollane, harva kitsa punaka võõndiga, kaetud peene võrguga. Viljakeha värvub katsumisel kiiresti tintsiniseks.	mets, niit	Lehtmetsades, puisniitudel, tammesaludes tammede all.		juuli-september			üksikud
Seened	soo-maamuna	Bovista paludosa	II kat	Ohustatud	Viljakehad 1-3 cm laiad, 1,5-5,5 cm kõrged, kerajad, pinnikujulised või nagu jalaga pead. Välispid valkjas, peensametjas-viltjas kuni peaaegu sile, vanalt vaskpruun kuni mustpruun.	soo	Toitainerikastes soodes samblapinnal.	sammal	juuni-september			üksikud
Seened	mustuv kukeseen, lilla kukeseen	Cantharellus melanoxeros	II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha torbikjas või lehterjas, serv sooneline, 3-6 cm lai. Ülapind kaetud peente udemetega, värvusest kollakas või oranžikaspruun. Alapind peaaegu sile (kõige enam veidi voldiline), erkkollane, vanemal valkjashall. Jalg paljas, sageli lapik, punakas-või oranžikaskollane.	mets, soo	Soistes lehtmetsades, tihedates kuusikutel, madalatel soostunud märgaladel.		august - september	Sarnaneb leher-kukeseenega (<i>C. tubaeformis</i>), kuid selle kübara alapind on voldiline ja hall.		üksikud
Seened	säärissirmik	Chamaemyces fracidus	II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar 3-8 cm, noorel seenel poolkerajas, hiljem lamenev. Ülapind kahvatukollakas, hiljem heleookerjas, enamasti kuiv, mõnikord vaid veidi limane. Eoslehekeseed kreemikad, immitsevad piimmahla. Jalg ülalpool rõngast valge, rõngast allpool kuldpruun, immitseb piimmahla. Rõngas õhuke, valge, hiljem kärbus.	mets, niit	Lubjarikkal pinnasel leht- ja okasmetsades, karjamaadel.		august - september		Lõhn tugev, magus või gaasi meenutav.	üksikud
Seened	sarvklavulinopsis, sarvharik	Clavulinopsis corniculata	III kat	Ohualdis	Viljakeha 2-8 cm kõrged, erkkollane, ladvaosa kindlal kõrgusel korrapäratult harkjalt harunv. Harud lühikesed, 1-2 cm kõrgused, kaarjad. Seeneleha kollane ja sitke.	mets, niit	Lehtpuusaludes, niitudel.		august - september	Perekonda kuulub mitu niitudel ja lehtpuusaludes kasvavat liik, mille viljakehad on kollased ja harunematud (<i>C. fusiformis</i>).	Lõhn jahujas, maitse kibe.	üksikud
Seened	Bloxami punalehik	Entoloma bloxamii	II kat	Ohulähedane	Kübar 3-8 cm lai, koosusjas-kellukjas. Ülapind kiuline, sinakasvioletja tooniga, küm mõnikord ookerjas. Eoslehekeseed algul valkjas-kollased, siis kahvaturoosad. Viljakeha lihakas, seeneleha valkjas. Jalg alusel valge, muidu kübara värvi.	niit	Looniidud, niidud, enamasti lubjarikkal pinnasel.	lubjarikas pinnas	august-september			üksikud
Seened	purpur-maakeel	Geoglossum atropurpureum	II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad kuni 6 cm kõrged, saledad, lillakas-mustad, keele- kuni spaatikujuline, jalg silinderjas, tihti käärdunud, väikeste põõsastena.	mets, niit	Vanad ja puutumatud rohumaad, metsakooslused, aruniidud.		september - november			üksikud
Seened	leht-kobartorik	Grifola frondosa	I kat	Äärmiselt ohustatud	Suured viljakehad, läbimõõt 20-50 cm, ühe harunenena aluse külge kinnitub kümneid labida- või keelekujulisi kübaraid. Värvus kollakas- kuni hallpruun. Torukeste pind valge või kreem. Jala pind valge.	park, mets	Mõisapargid, parkmetsad, tammikud.	tamme jalamil	september - oktoober	Nabatorik (<i>Polyporus umbellatus</i>) on sarnane, kuid tema kübarad ei ole lusikakujulised, vaid iga kübar on nõõbikujuline ja keske jalaga.	Viljakehad ei arene igal aastal.	üksikud

Seened	krookuspruunik, krookustorik	Hapalopilus croceus	I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha poolliibuv või liibuv, lihakas ja pehme. Ülapind matt, kumer, luitub hallikasvalgeks. Alapind ere-oranžipunane.	muu		tamme tüveõhnsuses	september - oktoober		Heaks määramistunnuseks on viljakeha kirgas värvus.	üksikud
Seened	roosakas puunääts, roosakas tammenääts	Haploporus tuberculosus	I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha mitmeaastane, liibuv, selge serva piiriga, üsna paks. Moodustab treppjaid astmeid, mille ülapind hallikas või hallikaspruun. Torukeste pind kevadel enne kasvu algust valge, siis lihapunane ja vanalt kreemjas või ookrivärvi.	niit	Tamme-puisniidud.	tammedel	august - november	Sarapuuebakorgik (<i>Dichomitus campestris</i>), aga tema viljakehad heledamad, ümaramad. Kevadel võib sarnaneda veidra näsanaheksiga (<i>Hypodontia paradoxa</i>). Viimase serv on hääbuv, loogeline ja alapind moodustub labürintjatest pooridest, mis hajuvad ebakorrapärasteks jämedateks narmasteks.		üksikud
Seened	ebe-liimanutt	Hygrophorus chrysodon	II kat	Ohustatud	Kübar 2-7 cm lai, valkjas, muljumisel kolletub. Valged kuni kreemjad vahajad eoslehed, serv sagedi peente kollaste ebemetega. Jalg kahvatukollane, peente kollaste soomustega (eriti tipu lähedal), tipus ka kollased tilgad.	mets	Leht- ja okasmetsad.		august - oktoober			üksikud
Seened	taigapässik	Inonopsis subiculosa	I kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad liibuvad, hele-kaneelpruunid. Serv vatjaspehme, tihti sammaldega segunenud. Poorid nurgelised või veidi labürintjad.	muu		kuuse lamapuit	september	Narmastaelik (<i>Asterodon ferruginosus</i>), kuid temal on alapind selgelt normaalne.		üksikud
Seened	tammepässik	Inonotus dryophilus	II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar kiilkujuline, servaosa üsna õhukesed, teravad ja lõhenenud. Ülapind karvane, algul seemispruun, lõpuks tellisipunane. Torukeste pind tume-kaneelpruun, siidiäikene. Seeneliha pruun, viljakeha jämedune keskosa täidetud keraja marmormustrilise südamikuoosaga.	muu		elustamme tüvel		Haavapässik (<i>Inonotus rheades</i>) - temal on ka südamikuoosa, aga väiksem ja kasvab haavadel.	Värskelt vesine ja raske.	üksikud
Seened	kuldpiimane riisikas, kollasepiimane riisikas	Lactarius chrysorrheus	II kat	Äärmiselt ohustatud	Valge piimmahlaga, kuid see muutub tilkades kohe eritumise järel kuld kollaseks, kibekas. Kübar kuiv, matt, lihakarva beež või hele-lihapruun, tumedamalt ookerjalaigulis-katkevöödliline. Eoslehekesed kübara värvi.	mets	Tammikud, tamme segametsad. Tamme alusmetsaga loomännikud.		august-oktoober		Ainult tammede all!	üksikud
Seened	roosa riisikas	Lactarius controversus	II kat	Ohustatud	Lihakas suur valge, hiljem roosakaspunaseks muutuv riisikas. Kübar kleepuv-limane, servaosa nõrgalt ringvöödliline. Eoslehekesed roosad, tihedalt. Jäävalt valge piimmahl. Kibe maitse.	mets, niit	Haavikud, haava-segametsad, puisniidud.		juuli-september		Ainult haabade all!	üksikud
Seened	ripsriisikas	Lactarius mairei	II kat	Äärmiselt ohustatud	Väike kuni keskmise suurusega (2-8 cm) riisikas. Kübar ookerkollane kuni pruun takerkarvane, mille serv on ripskarvane. Eoslehekesed valkjad kuni oranžiskreemid, roostetäpilised. Valge põletavalt kibe piimmahl.	mets	Salutammikud ja tamme-segametsad.		september		tammede all, lubjalebene	üksikud
Seened	värviine lehtervahelik	Leucopaxillus compactus	II kat	Ohulähedane	Viltjas-sametjas, punakasookerjas, rihvelja servaga kübar. Eoslehekesed kollakad. Jalg jämenuija kuni mugulja alusega, ebemeliline.	mets, niit	Laialehised metsad, puisniidud.		august-september		Lääne-Eestis saartel, lubjalebene	üksikud
Seened	lõhe-lehtervahelik	Leucopaxillus salmonifolius	I kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar 1,5-5,5 cm, valge kuni kreemjas, hiljem beež kuni hallpruun. Eoslehekesed lõhekarva kuni kreemikas roosad.	mets	Lehtmetsades.		september			üksikud
Seened	valge sirmik	Leucoagaricus nymphaeum	II kat	Ohulähedane	Noorelt üleni valge vatjas-kiulis-turrissoomuline kübar. Vanemalt hallikaspruunitipuliste soomustega, keskel madal pruunikas kühm. Jalg kahvatupruunikas, paljas, topeltservalise rõngaga.	mets	Okasmetsades, eriti kuusikutes.		august-september			üksikud

Seened	kellumürkel	Morchella semilibera	II kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar on võrreldes jalaga suhteliselt väike, 2-4 cm, seest õnes, tipp kerajas, mütsikujuline, ainult ülemise poolega jalale külge kasvanud. Ülapinnal ribad vertikaalse asetusega, üksikute ühendavate ristribadega, vaod kitsad. Vaod mesi- kuni ollivpruunid, ribad tumepruunid kuni mustad. Jalg õnes, valkjas, hiljem kahvatu-nahavärvi, kergelt ribiline, savija kirmega.	niit, park, aed, mets	Huumusrikkad niidud, pargid, aiad, metsad.		aprill-mai			üksikud
Seened	luiteliudik, liivliudik	Peziza ammophila	II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad noorelt kerajad, liiva süvenenud, hiljem kausjad, tähtjalt lõhenenud (4-6 hõlmaga) ja väljapoole keerdunud. Sisepind tume kollakas- kuni dattelpruun. Välispind kahvatu-hallpruun, kaetud liivaga.	nõmm, rannik	Valgetel rannikuluidetel.	rand-luidekaera kõdunevalt juurtel	august - september			üksikud
Seened	mugultorik	Polyporus tuberaster	II kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakeha lehterjas, keske jalaga. Kübara ülaküljel kreemil kuni ookerjal taustal kontsentriselt asetunud turritavad teravad tumekollakaspruunid soomused, laineline narmastunud terav serv. Torud valkjaskreemid, poorid ümarad kuni piklikud, hambulise servaga.	muu		lehtpuude (vaher, paju, lepp, pöök) okstel, tüvedel ja kändudel viljakal (savisel) mullal.	juuni - august	Soomustorik (<i>P. squamosus</i>) - lamedad soomuselaigud.	Jalg võib olla juurduv ning lõppeda sügaval mullas mugulja sklerootsiumiga.	üksikud
Seened	roosa võrkheinik	Rhodotus palmatus	I kat	Ohustatud	Lõheroosa kuni ihuvärvi (4-15 cm lai) kübar. Ülapinnal omapärane kortsuline-soomuseline muster. Jalg valkjas, roosade laiudega, alusel roosakas- kuni kollakaspruun. Eoslehekese ihuvärvi-roosad, mõnikord kollaselaigulised.	muu		jalaka surnult püstiseisvatel ja lamavatel tüvedel				üksikud
Seened	lilla põdramokk	Sarcodon fuligineoviolaceus	I kat	Äärmiselt ohustatud	Kübar kuni 12 cm läbimõõduga, pealt pruun, hiljem tumesinist tooni. Allküljel rippuvad tihedalt purpurpruunid narmad. Tihke seeneliha noorelt tumeroosa, vanemalt sügav-tumesinine või mustjashall.	mets	Loometsad.		september - oktoober		Lääne-Eestis saartel.	üksikud
Seened	kroonliudik	Sarcosphaera coronaria	II kat	Ohualdis	Noorelt kerajad, vanemalt kroonjalt kausjad. Ülakuul noorelt kahvatu, varsti violeti kuni pruuniviolet. Alaküljel määratudvalkjas, maapinda süvenenud, kuni 15 cm.	mets, park, nõmm	Leht- ja okasmetsades, parkides, nõmmedel, tihti pesadena koos.		mai-juuli		Põhja- ja Lääne-Eestis, Saaremaal, lubjalembeline	üksikud
Seened	kährikseen, kährik	Sparassis crispa	II kat	Ohustatud	Viljakeha 10-30 cm kõrgune, peaaegu kerajas, voldiline, noorena peaaegu valge, hiljem ookerkollane. Lailehtjalt harunenud lühidate hõlmadega. Seeneliha valge.	mets, park	Okasmetsades ja parkides.	Kasvab parasitseenena vanades metsakooslustes üksikute kõrgemate männitüvede alustel ja kändudel, näivalt maapinnal.	august - oktoober			üksikud
Seened	sellerheinik	Tricholoma apium	II kat	Ohustatud	Kübar pruun või rohekas-kollakas kuni ollivjas, 4-13 cm lai, kumer, mõnikord madalalt nõgus, sisserullunud servaga. Ülapind kuiv, matt, lõheneb sageli ruudukujuliselt. Eoslehekese valged.	mets	Leht- ja segametsades.		august - oktoober	Rihvelheinikul (<i>T. acerbum</i>) lõhn ebamäärane, maitse terav-kibekas. Sellerheinikul on tugev selleri või leesputke lõhn.		üksikud
Seened	hiidheinik	Tricholoma colossus	III kat	Äärmiselt ohustatud	Viljakehad suured, lihavad, läbimõõt 8-25 cm. Kübar beežikas kuni roosakaspruun või pruun helenedes serva suunas, iseloomulik allakeerdunud serv. Eoslehekese tihedalt, noorelt heledad, vanadel ookri värvi või määratud pruunid. Seeneliha tihke ja valge, vajutades võivad ilmuda pruunid laigud.	mets	Aru- ja okasmetsades. Männi mükoriisaseen.		august - oktoober			üksikud

Selgrootud	ristikukimalane	Bombus distinguendus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikakarvaline ja üleni oliivkollane (väitingimustes võib tunduda helepruunina), välja arvatud must vööt tiibade vahel.	niit, joonobjektid, asula	Õterikkad niidud, karjamaad ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimkond (kasvad tugeva inimõjuga paikades nagu nt teeääred, jäätmaad, elamute jm hoonete ümbrus)	Pesa pinnases	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	aedkimalane	Bombus hortorum	III kat		Üsna suur kimalane. Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lüli on kollased, tagakeha tipp aga valge. Lisaks on aedkimalase tagajalgadel asuvad suirakorvikesed mustade karvadega.	põld, aed, muu	Avatud elupaik, tavaline kultuurmaastikes. Leidub tihti iluaedades ja istandustes.	Pesa nii maa sees kui ka maapinnal. Vahel ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid), sh ebaharilikes kohtades (nt palitu taskus, muruniidukis). Talub inimese lähedust	Aprill-august	Nõmmekimalane - tema on aga väiksem, ümarama ja lühema näokilbiga ning lühikeste suistega. Tema suirakorvikesed oranžikad. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt aedkimalase omast koltnudvalge ning paljudel lüüdel tagaservad pruunid. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel ka kiilukujuline kõrgendik. Aedkimalase tööliste suurus on väga varieeruv. Kuninganna ja tööline võivad olla ühesuurused. Isasel on lisaks pea peal kollane karvatutt.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	talukimalane	Bombus hypnorum	III kat		Rindmik on pruun. Tagakeha esimene lüli on enamasti must, mõnikord pruun. Järgneb lai must triip, tagakeha tipp on aga valge. Isasel talukimalasel lisaks pea peal pruunid karvad.	mets	Metsased alad	Pesa õõnsustes (linnupuud, puuõõnsused, pööning). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	kivikimalane	Bombus lapidarius	III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp punane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevaid karvad on kivikimalasel süsimustad. Kivikimalase tööliste suurus varieerub tugevasti, vahel võib kohata väga väikseid isendeid. Kuninganna on töölisest selgelt suurem. Isasel kivikimalasel on lisaks rindmiku eesosas lai kollane vööt ja näokilbil kollane karvatutt.	niit, muu	Eelistab avatud elupaika, kiviseid ja õterikkaid niite. Väldib väga metsaseid alasid. Võib lennata palju kõrgemal kui teised liigid.	enamasti maa all, aga ka maapinna peal. Tihti kivihunnikutes ja -aedades ning kivises pinnases. Pesa leitud ka vundamendi seest, kuurist ja kuuriukse kohalt, lävepaku ja lillepoti alt, põhukuhjast, hoone seinast, pööningult. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Eemalt vaadates võib segi ajada tumekimalasega. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevaid karvad on tumekimalasel oranžikaspunased. Kivikimalast on palja silmaga raske eristada harva esinevast liigist Bombus confusus: kivikimalasel on pikemad karvad ning lisaks tuleb jälgida liitsilmade paigutust. Viimased paiknevad liigil Bombus confusus allpool liitsilmade ülemist piiri, kivikimalasel aga samal joonel liitsilmadega. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamaliikidest – eristamine nõuab mikroskoobi all suiste täpsemat määramist.	Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	maakimalane	Bombus lucorum	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli on sidrunkollased ning tagakeha tipp lumivalge. Tööliste suurus varieerub maakimalastel vähe. Kuninganna on töölisest selgelt suurem. Isasel maakimalasel on pea peal kollased karvad, rindmik enamasti kollane, tiibade vahel must vööt. Lisaks on ka tagakeha eesmine osa kollane.	muu	Üldlevinud.	Pesa enamasti maa all (nt endised hiireurud), kuid vahel kasutab ka avausi ülevalpool maapinda (nt lindude pesakastid). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Karukimalane, B. Cryptorum, sorokimalase alamliik. Võib segi ajada karukimalasega, kelle rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Maakimalased on karukimalastest ka veidi väiksemad. Sarnased liigid on veel harvem esinev B. cryptarum ning üks sorokimalase alamliik. Liigil B. cryptarum läbib rindmiku kollast vööti tiibade kohal S-tähe kujuline must vööt (kollase vöödi katkestus), mida maakimalasel ei ole. Sorokimalasel on harilikult tagakeha kollane vööt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta vööti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki B. cryptarum on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.		üksikud
Selgrootud	põldkimalane	Bombus pascuorum	III kat		Rindmik on roostepruun (vahel kollakas- või pruunikashall), külgedel kollakashallid karvad. Tagakeha esimene lüli enamasti helepruun või kollakashall, millele järgneb lai must triip, tagakeha neljas ja viies lüli on aga jälle roostepruunid.	niit, põld, muu	Üldlevinud (eriti meeldivad karjamaad ja libliköieliste põllud), meeldib metsade olemasolu maastikus	Pesa pinnases. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Jaanikimalane, sambtakimalane	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	niidukimalane	Bombus pratorum	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on kollane ja tagakeha tipp roostepunane. Mõnikord ka tagakeha esimene lüli kollane. Üks lihtsamini äratuntavaid liike. Tööliste suurus varieerub mõningal määral. Kuninganna ja tööline võivad olla peaaegu ühesuurused. Isasel pea ülaküljel ja rindmiku eesosa, küljed ning alaküljel kollased, samuti on kollane tagakeha eesmine osa ning tagakeha tipp roostepunane. Isakimalaste karvastik on särava kontrastse värviga lihtsustades seeläbi liigi äratundmist.	mets, park, põld, niit, võsa	Elupaik on ulatuslik (põllud, pargid, niidud, pöösastikud), kuid eelistab metsaseid alasid.	Pesitseb erinevates kohtades nii maa all, maapinnal kui ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid, puuõõnsused, maa-alused avaused, taimestiku puhmad).	Aprill-august		Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	tume kimalane	Bombus rudericus	III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp oranžikaspunane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on tumekimalasel oranžikaspunased.	asula, muu	avatud elupaik, sh prahitaimkond. Vältib väga metsaseid alasid.	Pesa maapinnal (nt samblas, kompostihunnikus) või pinnases maapinna lähedal (nt endised hiireurud)	Aprill-august	kivikimalane, Bombus confusus. Eemalt vaadates võib segi ajada kivikimalasega: jälgida tuleb tagumise jala suirakorvikest ümbritsevaid karvu, mis kivikimalasel on süsimustad, tumekimalasel aga oranžikaspunased. Tumekimalase võib segi ajada ka harva esineva liigiga Bombus confusus, kelle suirakorvikeste ümbruse karvad on mustad mitte oranžikaspunased ja lihtsilmaid paiknevad allpool lihtsilmaid ülemist piiri. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamliikidest, kuid viimasel on suirakorvikest ümbritsevad karvad mustad. Isasel rindmik hallikaskollane, tiibade vahel must vööt. Lisaks on isasel ka tagakeha eesmine osa hallikaskollane.	Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	Schrencki kimalane	Bombus schrencki	III kat		Suur kimalane. Rindmik on kaetud seljal ereoranži värvi karvadega, külgedel on karvad veidi kahvatunud. Tagakeha karvastus on ebaühtlane, hõredamatel kohtadel kumab läbi tagakeha must värvus, mis muudab tagakeha kollase-musta triibuliseks. Tagakehal on mustad karvad, kolmandal, neljandal ja viiendal segmendil.	mets	Metsased alad	Pesa maapinnal	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane, samblakimalane	Andmed puudulikud	üksikud
Selgrootud	sorokimalane	Bombus soroeensis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Eestis elab kaks alamliiki. Ühel alamliigil, Bombus s. soroeensis, on rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli (tihti katkendlikult) kollane. Tagakeha musta vööti ääristab oranž triip, tagakeha tipp on aga valge. Teine alamliik, Bombus s. proteus, on must, tagakeha tipp valge – valget triipu võivad ääristada oranžid karvad. Ristumisel võivad alamliigid anda erinevalt värvunud järglasi.	muu	Üldlevinud (metsa-, niidu-, kultuur- ja prahitaimkond).	Pesad maa all (nt endised hiireurud)	mai-august	maakimalane, karukimalane, B. Cryptarum. Alamliiki Bombus s. soroeensis võib segi ajada enamuse mustade, kahe kollase triibuga liikidega: maa- ja karukimalane ning B. cryptarum. Erinevalt neist on sorokimalase tagakeha kollane triip tavaliselt selja keskosas katkenud ning tagakeha musta vööti ääristab oranž triip.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	urukimalane	Bombus subterraneus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Suur lühikarvaline kimalane, kelle rindmiku ees- ja tagaosas on pruunikaskollane triip (ees laiem, taga kitsam) ja tiibade vahel must vööt. Tagakeha eesosa samuti pruunikaskollane, millele järgneb must triip, tagakeha tipp koltunudvalge, paljudel lülide tagaservad pruunid.	niit, põld, asula	Eelistab avatud elupaika: õiterikkad niidud ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimkond.	Pesa pinnases, eelistab valmis avausi nt. hiireurud	Mai-august	Aed- ja nõmmekimalane. Urukimalast saab nõmmekimalasest eristada viimase lühikeste suiste ja ümara näokiibi kuju järgi. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel kiikujuline kõrgendik. Mõnikord on tagakeha mustad triibud nii taandunud, et isast urukimalast on raske eristada ristkukimalasest – täpsem määramine toimub sel juhul genitaalide järgi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	metsakimalane	Bombus sylvarum	III kat		Rindmik on kollakashall, tiibade vahel must vööt. Tagakeha esimesed kaks lüli on kollakashallid, kolmas enamasti must, neljas ja viies oranžikad. Metsakimalasele on omane kõrgema tooniga lennuheli kui teistel liikidel.	niit, mets	Õiterikkad rohumaad ja metsased alad. Metsaserva liik.	Pesa maapinnal (rohukulu varjus) või pinnases vahetult maapinna lähedal. Tihti kasutatakse endisi hiireurge ja linnupesid. Pesa paikneb sageli väikese pöõsa varjus.	Mai-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	karukimalane	Bombus terrestris	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on tumekollane, tagakeha teine lüli kollane ning tagakeha tipp valkjäs. Tööliste suurus varieerub karukimalastel vähe. Kuninganna on töölisest selgelt suurem.	muu	Eelistab avatud elupaiku, väldib metsaseid alasid.	Pesa maa all (nt endised hiireurud) – tunneli pikkus võib olla kuni 2 m. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	maakimalane, B. Cryptarum, üks sorokimalase alamliik. Võib segi ajada maakimalasega, kellega võrreldes karukimalase rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Lisaks on karukimalased maakimalastest veidi suuremad. Sarnased liigid on ka harvem esinev B. cryptarum ning üks sorokimalase alamliik. Liigil B. cryptarum läbib rindmiku kollast vööti tiibade kohal S-tähe kujuline must vööt (kollase vöödi katkestus), mida karukimalasel ei ole. Sorokimalasel on harilikult tagakeha kollane vööt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta vööti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki B. cryptarum on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	hall kimalane	Bombus veteranus	III kat		Üleni valkjäs- või kollakashall, v.a kitsas must vööt tiibade vahel ja veelgi kitsamad mustad vöödid tagakeha lülide vahel.	muu	Eelistab avatud elupaiku, väldib metsaseid alasid.	Pesa maapinnal ja maapinnast kõrgemal (pesad leitud nt puudõõnsustest ja prahi- ning puulaastude hunnikut).	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	tume-nõlvablane	Chersotis andereggii	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 25-32 mm. Tumepruunide eestibadega õolane, tiibadel on kaks musta laiku.	niit, nõmm	Kuiva, liigirikka taimeistikuga klindialune niit, nõmmemaastik	Püütakse valguspüünistesse	Juuli lõpp-augusti algus	Sarnaseid liike on mitmeid, nendes eristamine esialgu keerukas	Pakri poolsaar	üksikud
Selgrootud	põhja-tõmmusilmik	Erebia embla	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 44-50 mm. Pruunikas liblikas kolme erisuuruses silmlaiguga eestibade välisservas.	mets	Soised männikud	Lendab taimede kohal	juunist-augustini	Tumesilmik	Valga ja Põlva maakond	üksikud
Selgrootud	suur-mosaikliblikas	Euphydryas maturna	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 38-46 mm. Tiibade muster võrkjas, kontrastne punaka tooniga. Tagatival puudub mustade punktide rida.	mets	Raiesmikega segametsad, kus järelkasvus esineb saar.	Lendavad sihtidel ja teeservades, samuti metsalagendikel, sageli õitel toitudes	juuni algus-juuli keskepaik	Teelehe-mosaikliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	üksikud
Selgrootud	veerekuklane	Formica nigricans	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihe kogu kehal.	mets, niit, kivi	Valgusrikkad puistud, puisniidud, pangad.	Eraldi asuvad pesad, kuhilad väikesed	Kevad-, suve-, sügisperiood	Liivakuklane (Formica pratensis)	Väga harva Lääne- ja Põhja-Eestis	üksikud
Selgrootud	hahkaruslane	Phragmatobia luctifera	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 31-38 mm. Mustja põhitooniga, tagatiiva kannaoosa ja tagakeha tagumine pool kollased.	nõmm	Liivikud	Lendab hämarikus	Juuni	Sarnaseid liike ei ole	Põhja-Eesti ranniku liivikutel ning luidetel	üksikud
Selgrootud	väike pisitigu, põhja pisitigu	Vertigo genesii	III kat		Koja kõrgus 2,2 kuni 2,7 mm ja laius 1,4 mm. Koda munajas. Paremekeermene, 5 keeret. Suue lihtne, ilma huuleta. Suue ümar. Koda hele kollakasruun, läbipaistev, nähtavate joontega.	mets	Niisked varjulised metsad.		kevad, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kõdust		Leitud vaid Saaremaal ja Puutu poolsaarelt.	üksikud
Selgrootud	luha-pisitigu	Vertigo geyeri	III kat		Koja kõrgus 1,7-1,9 mm ja laius 1,2 mm. Koda munajas, paremekeermene, 4-4 1/2 keeret. Õmblused sügavad. Koda läikiv punakasruun, korrapärase selgete joontega.	soo, niit	stabiilsel veerežiimiga lubjarikastes madaloodes, lagedatel märgaladel, luhaniitudel, puisniitudel.		kevad, enne paksu rohttaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kõdust			üksikud
Soontaimed	kollane käoking	Aconitum lycoctonum subsp. lasiostomum	I kat	Äärmiselt ohustatud	Lehed varrel vahelduvalt, sõrmhõlmised. Õied kollased, kannusega. Vars peenekarvane. Kõrgus üle 100 cm.	mets, võsa	metsaservades, võsastikes		juuni-august			üksikud
Soontaimed	roomav akakapsas	Ajuga reptans	II kat	Ohualdis	Taim roomavate lehistunud võsunditega. Varred ladvaosas karvased (kahe vastaku pikiribana), lehed paljad või hõredalt karvased. Juurmised lehed pikarootsulised. Õied umbes 1,5 cm pikad, sinised (harva punased või valged). Ülemised kandeledhed õitest lühemad, sinised või rohekassinised, pisut täkilised. Tolmukad ülakuulest pikemad, tolmuaniidid karvased.	mets	salumetsade servadel		mai-juuli			üksikud
Soontaimed	põhja-raunjalg	Asplenium septentrionale	I kat	Äärmiselt ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim; raunjalaline; Lehed dihhotoomse labaga, lehekesi vähe, lineaalsed. Leheroots labast palju pikem, alumises osas punakasruun, ülaoas roheline. Kõrgus 5-15 cm.	kivi	rändrahnudel, kiviaedadel					üksikud
Soontaimed	rohe-raunjalg	Asplenium viride	I kat	Ohualdis	Sõnajalgtaim; eostaim; raunjalaline; Lehed lihtsulgjad, leheroots ainult alumises osas pruun, ülalpool roheline. Kõrgus 10-25 cm.	kivi	paepragudes		juuli-september	Sarnane pruuni raunjalaga, erinevus rohe-raunjalast: pruunil raunjalal leheroots üleni tumepruun.	Saaremaal	üksikud
Soontaimed	peen jänesekõrv	Bupleurum tenuissimum	II kat	Äärmiselt ohustatud	Taim ei meenuta üldse sarikalist. Lehed lineaalsed, sinakasroheline, paljad lihirootsulised. Kollased kuni oranžid õied koondunudpaljudeks 3-5-õielisteks sarikasteks. Külgmised sarikad peaaegu raotud, tipmised raolised. Kõrgus 20-50 cm.	rannik	Mererannas		august, september		Leitud vaid läänesaartel	üksikud

Soontaimed	jalgtarn	Carex rhizina	II kat	Äärmiselt ohustatud	Taim kasvab hõremurusalt, maapinnal jäme roomav risoom. Lehetüped ohtrate lihtkiududega, tumepruunid. Pähikud asetsevad sõrmjalt. Lehed 2-3,5 mm laiad. Isaspähikuid 1 (0,5-1,2 cm pikk), emaspähikuid 2 või 3 (1,5-3 cm pikk). Kõrgus 15-40 cm.	mets, nõlv	Metsaservadel, kuivadel nõlvadel		mai			üksikud
Soontaimed	mägi-kadakaer	Cerastium alpinum	I kat	Äärmiselt ohustatud	Kroonlehed tupplehtedest kuni kaks korda pikemad. Õite kandlehed enamasti rohtsed, kileja ääriseta, vahel ainult tipus kilejad. Õied valged. Tupplehed teravatipulised, kaetud pikkade karvadega, kileja äärisega. Lehed noorena valgeviltjad, hiljem sageli paljad, kuni 1,5 cm pikad, alla 3 korra laiusest pikemad. Lehtede kaenlais lühivõrseid ei ole. Kõrgus 5-15 cm.	kivi	paekalda pragudes ja paemurdudes		juuni, juuli			üksikud
Soontaimed	uimastav varesputk	Chaerophyllum temulum	II kat	Äärmiselt ohustatud	Sulglehesed kuni 0,5 cm laiad, sulgjalt lõhestunud, teravate tipmetega, hõredate pikkade karvadega. Liitsarikas 15-20 palja kiirega. Osakatis koosneb enamasti 5-6 paljast või hajusalt karvasest lehekesest. Kõrgus 35-90 cm.	mets, joonobjektid, võsa	Laialehiste ja segametsade servadel, teede ääres, põõsastikes.		juuni, juuli		Leitud ainult Abruka saarel.	üksikud
Soontaimed	pori-nõiakold	Circaea lutetiana	II kat	Ohustatud	Sarnaneb veidi harilikule nõiakollale, kuid on pisut suurem, leheroots pole tiivuline, õisikud kandlehtedeta. Lehed pikalt teritunud tipuga. Kõrgus 15-40 cm.	mets	Varjulistes metsades.		juuni-juuli			üksikud
Soontaimed	kevad-ristmatar	Cruciata glabra	II kat	Ohustatud	Taimed enam-vähem paljad. Neljalehelised männased üksteisele ligistunud; sõlmevahed alla 3 cm pikad. Rohekaskollased paljaste raagudega õied väikestes õisikutes lehekaenlais. Kõrgus 8-30 cm.	mets	Kuivemates hõredates metsades		juuni			üksikud
Soontaimed	karvane ristmatar	Cruciata laevipes	III kat	Ohualdis	Taimed karvased. Lehed neljalehelistes männastes, mis paiknevad varrel üle 5 cm vahedega. Õisikud rohekaskollased, karvaste raagudega väikestes õisikutes ülemiste lehemännaste kaenlais. Kõrgus 20-40 cm.	mets, võsa, park, joonobjektid	Kuivemates hõredates metsades, põõsastikes, parkides, teeservadel.		juuni, juuli			üksikud
Soontaimed	sudeedi põisjalg	Cystopteris sudetica	I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaimed, eostaimed. Liitsulgjas lehelaba väga õrn, munajas kolmnurkne, pikalt teravneva tipuga. Leheroots peenike, umbes laba pikkune. Kõrgus 10-30 cm.	mets, rannik	klindialuses lehtmetsas					üksikud
Soontaimed	lääne-sõrmkäpp	Dactylorhiza praetermissa	I kat	Äärmiselt ohustatud	Vars üleni lehistunud. Lehed enam-vähem ühelaiused, lamedad, lühidalt aheneva tipuga. Õisik tihed, õied roosakas-violetsed, huul terve või nõrgalt hõlmine, purpurvioletse joonisega. Ainult alumiste õite kandlehed õitest pikemad. Õied kannusega, kannus sigimikust lühem. Kõrgus 20-70 cm.	niit	Soostunud niit		juuni, juuli		Hiiumaal, väga haruldane	üksikud
Soontaimed	Ruthe sõrmkäpp	Dactylorhiza ruthei	I kat	Äärmiselt ohustatud	Vars üleni lehistunud. Lehed enam-vähem ühelaiused, lamedad, lühidalt aheneva tipuga. Õied hele-roosakaslillad, peaaegu joonisea, suhteliselt suured, pikkade kandlehtedega. Õiel huule keskhõlm teravatipuline, sageli külgmistest pikem. Kõrgus 20-50 cm.	niit, rannik	Rannaniitudel		juuni			üksikud

Soontaimed	metskevadik	Draba nemorosa	III kat	Ohualdis	Kogu taim kollaskroheline. Õied kollased, kroonlehed tupplehtedest veidi pikemad. Vijaraad viljast üle kolme korra pikemad, peaaegu rõhtsad. Kõrgus 5-30 cm.	loodudel, niit, nõmm, mets, põld	Kuivadel loodudel, niitudel, liivikutel, metsaservadel, põldudel.		mai, juuni		Paiguti, peamiselt Põhja-, Lääne-, Kagu-Eestis.	üksikud
Soontaimed	alssosi	Equisetum scirpoides	II kat	Äärmiselt ohustatud	Võsu mitmeaastane (talvituv), männasoksteta. Varred nõrgad, sageli lamavad, 1-1,5 mm läbimõduga. Varretuped 3 või 4 hambaga. Kõrgus 10-20 cm.	niit, mets, nõlv	Soistel niitudel, metsastunud nõlvadel		mai-august		Peamiselt Kagu-Eestis	üksikud
Soontaimed	karedahambane osi	Equisetum x trachyodon	I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaimed, eostaimed. Võsu mitmeaastane (talvituv), männasoksteta. Eospea terava tipuga. Varred tume- või hallikasrohelised, kuni 3 mm läbimõduga. Lehtdetuped tihedalt ümber varre, alumised mustad, ülemised musta vöödiga; hambad süstjas-naaskeljad. Hambad püsivad suuremal osal lehtdetuppedest (varisemisel jääb tupe serv ebakorrapäraselt rebituks). Kõrgus 15-40 cm.	mets	Palumetsades niiskemates kohtades		juuli, august		Saaremaal	üksikud
Soontaimed	kivi-kurereha	Geranium columbinum	II kat	Ohustatud	Õied lillad, umbes 2 cm läbimõduga. Varred lamavad või tõusvad, nõrgad. Lehed pinnal liiduskarvased, õiskuraad liidus lihtkarvadega, õied ulatuvad selgesti üle ülemiste lehtede. Tupplehtede ja viljade soontel liidus lihtkarvad. Kõrgus 5-30 cm.	niit	Loopealsetel.		juuni-september			üksikud
Soontaimed	kahar parthein	Glyceria lithuanica	II kat	Ohualdis	Lehetuped ruljad, karedad. Lehed 4-9 mm laiad. Keeleke 1-2,5 mm pikk. Õis on pööris, 15-25 cm pikk, õrn, ühele poole rippuvate harudega. Kõrgus 50-100 cm.	mets, kallas	Niisketes leht- ja segametsades, kraavikallastel, metsasihtidel.		juuni, juuli			üksikud
Soontaimed	pehme mesihein	Holcus mollis	II kat		Kasvab hõremurusalt. Kogu taim peaaegu paljas või väga lühikeste hõredate karvadega. Keeleke 2-4 mm. Õis on pööris, 3-7 cm pikk. Kõrgus 30-70 cm.	mets, joonobjektid, muu	Niisketes metsades, metsateedel, niisketel liivadel.		juuni, juuli		Kagu-Eestis.	üksikud
Soontaimed	muda-lahnarohi	Isoetes echinospora	I kat	Äärmiselt ohustatud	Eostaim. Vars lühike, jäme, sellele kinnituvad kimbuna kitsad jäigad naaskeljad lehed. Välimiste lehtede laienuvad aluse pealmisel pinnal eospesad. Lehed ei ole tikjalt püsti, vaid lõdvad ja kaldud või kaarjalt tagasikäändunud, kuni 1,5 mm laiad, pika peenikese tipuga, heledamad rohelist. Kõrgus 5-10 cm.	veekogu	Mudase põhjaga selgveelistes järvedes.		juuli-september			üksikud
Soontaimed	sinihall luga	Juncus inflexus	I kat		Varred alusel tumepurpursete labata lehetuppedega, 3-4 mm läbimõdus, sinaka kirmega, vaolised, hõredate õiskutega. Õisik 3-7 cm pikkune, mitte kerajas. Õiekattelehed laia roheline soonega keskel, roostepruuni servaga, kitsa kileja äärisega. Tolmukaad 6, umbes 2 mm pikkused. Kupaar sisemiste õiekattelehtede pikkune või neist pikem, välistest aga alati lühem. Kõrgus 50-90 cm.	kallas, muu	Jõgede kaldail, niisketes liivastes kohtades.		juuni			üksikud
Soontaimed	sale haguhein	Koeleria macrantha	II kat	Ohualdis	Tihedapuhmikuline taim. Lehed pikkade hõredate karvadega või paljad, 1-2 mm laiad. Lehetuped harali või alaspidi karvadega. Keeleke umbes 1 mm pikk, tipus lõhestunud. Õisik on pööris, kuni 6 cm pikk, kõrs pöörise all vähem kui 2 cm ulatuses karvane. Kõrgus 20-50 cm.	nõmm, mets	Liivikutel, teede ääres, hõredates männikutes.		mai-juuli			üksikud

Soontaimed	nõtko näkirohi	Najas flexilis	I kat	Äärmiselt ohustatud	Veesisesed, harunenud vartega ogadeta taimed. Lehed kuni 1 mm laiad ja kuni 3 cm pikad, sujuvalt teritunud tipuga. Nii leht kui ka lehetupp hõredalt peenehambalise servaga. Õied üksikult varrelehtede kaenlas. Pikkus kuni 40 cm.	veekogu	Magevees		juuli, august			üksikud
Soontaimed	mägi-lippernes	Oxytropis campestris	I kat	Äärmiselt ohustatud	Õisikud pikaraolised, väljuvad juurmiste lehtede kodarikust. Lehed paaritusulgljad. Lehekesi 8-12 paari, süstjad, noorelt lidus karvadega, hiljem paljad, kõik lehekesed enam-vähem võrdse suurusega. Abilehed rootsuga kokku kasvanud. Õied kollakad, nutitaolises kobaras. Vili on kaun, kaunad pealt lühikarvased. Kõrgus 10-30 cm.	nõlv	Kuivadel nõlvadel, sihtidel		juuli, august			üksikud
Soontaimed	rand-kirburohi	Polygonum oxyspermum	II kat	Ohustatud	Õied mõnekaupa lehtede kaenlas. Vili must, läikiv, pika terava tipuga, umbes poole pikem õiekattest. Õiekate laia roosa servaga, selle hlmad ei kata üksteist. Tõri hõbedaäikeline, hiljem narmastub. Lehed kitsasüstjad, terava tipuga. Kõrgus 20-60 cm.	rannik	Liivasel mererannal.		juuni-september	Peamiselt läänesaartel, harvem mandriosas.		üksikud
Soontaimed	ogane astelsõnajalg	Polystichum aculeatum	I kat	Äärmiselt ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim. Lehed kahelisulgljad, jäigavõitu, pealt paljad, lehekesed selge odaja tipuga. Kõrgus 30-70 cm.	mets	Lehtmetsades.		juuli-august			üksikud
Soontaimed	Brauni astelsõnajalg	Polystichum braunii	I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim. Lehed kahelisulgljad, pehmed, üldkujult süstja laba ja sellest umbes 6 korda lühema rootsuga. Lehe pearool ja rootsul väga palju pruune sökalsoomuseid. Sulglehekesete paare palju, pealt ja alt hõredalt karvased, ogajas-saagia servaga. Kõrgus kuni 1 m.	mets, nõlv	Metsastel nõlvadel.		juuli, august			üksikud
Soontaimed	odajas astelsõnajalg	Polystichum lonchitis	I kat	Ohustatud	Sõnajalgtaim; eostaim. Lehed lihtsulgljad, jäigad, talvehaljad, sökalsoomustega. Sulglehekesi mitukümmend kummalgi küljel, üksteisele ligistunud, ogaliselt saagja servaga. Kõrgus 30-50 cm.	kivi	Kiviaedadel või kivistel kohtadel.		juuli-september			üksikud
Soontaimed	niitjas penikeel	Potamogeton filiformis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Veesisene taim. Vars haruneb tugevasti tavaliselt alaosas. Vars enam-vähem ruijas, niitpenike. Lehed tõmbi tipuga, noored lehetuped peaaegu kogu ulatuses toruks kokku kasvanud. Kõrgus 10-30 cm.	turbaauk, veekogu	Turbaaukudes, kraavides, järvedes, aeglase vooluga jõgedes.		juuni-august			üksikud
Soontaimed	juus-penikeel	Potamogeton trichoides	II kat	Ohulähedane	Lehed varrega ühejämudused, niitjad, näiliselt üheroodsed. Vars enam-vähem ruijas. Kõrgus 40-70 cm.	veekogu	Turbaaukudes, kraavides, järvedes, aeglase vooluga jõgedes.		juuni-august	Sarnaneb muda-penikeelega, kuid muda-penikeelel lehed varrest märgatavalt laiemad.		üksikud
Soontaimed	pisilina	Radiola linoides	I kat	Ohustatud	Tervete lihtlehtedega taimed. Lehed varrel vastakud, leheserv terve. Õied neljajäse krooni ja tupega, valged. Tupplehed 2 või 3 hambaga, kroonlehtede pikkused (1-1,5 mm). Tolmukaid 4 või 5. Taimed üsna madalalt alates korduvalt kaheks harunenud. Kõrgus 5-30 cm.	muu	Niiskel liivapinnasel.		juuni-august		Hiiumaal.	üksikud
Soontaimed	salutulikas	Ranunculus nemorosus	II kat		Varred kollakate harali karvadega. Lehed jagunevad 3-5 osaks, segmendid hambulise servaga. Juurmistel lehtedel viisnurkne üldkuju. Õied kollased, läbimõõt 3-4 cm. Vili spiraalselt kõverdunud nokaga. Kõrgus 20-60 cm.	mets, niit	Lehtmetsades, puisnitudel.		juuni, juuli		Põhiliselt saartel.	üksikud

Soontaimed	lääne-sõlmhein	Spergularia media	II kat	Äärmiselt ohustatud	Õied (kroonlehed) punakasillad. Tupplehed teravatipulised, kileja kitsa äärisega, kroonlehtede pikkused või pisut lühemad. Tolmukaid 10 (harva vähem, kui alati rohkem kui 5). Õieroad tupplehtedest umbes 3 korda pikemad. Lehed lineaalsed, 1-3 cm pikad, veidi lihakad. Pikkus 15-30 cm.	rannik	Mererannikul.		juuni-september	Sarnaneb rand-sõlmheinaga. Rand-sõlmhein on ühe- kuni kaheaastane, varred tõusvad või lamavad. Õieroad tupplehtedest kuni 2 korda pikemad.	Läänesaartel.	üksikud
Soontaimed	siberi koldkaer	Trisetum sibiricum	II kat	Ohustatud	Lühikese roomava risoomiga, murusalt kasvav. Lehetuped paljad või hõredalt lühikarvased. Kõrrelehed 9 (11) cm laiad, juurmised lehed kitsamad, keeleke kuni 2 mm pikkune, tõmp. Õis on pööris, hõbedaläikeline, 8-25 cm pikk. Kõrgus 40-100 cm.	niit, võsa	Niisketel ja soostunud luhtadel ja võsastikes.		juuni, juuli		Ida-Eestis.	üksikud
Soontaimed	nõmm-mailane	Veronica dillenii	II kat	Ohulähedane	Õied sinised, üle 3 mm läbimõõduga, õisikud varte tippudes. Varred püstised. Ülemised varrelehed sulgjalalt 3-hõlmalised, keskmised kuni 7-hõlmalised. Kõrgus 5-25 cm.	põld, muu	Kuivadel liivastel põldudel, kuivadelt kasvukohtadel.		mai, juuni	Sarnaneb kevadmailasega, kevadmailase erinevus nõmm-mailasest: Õied kuni 3 mm läbimõõduga, sinised. Vili on kupar, kolmnurkse alusega.	Kagu-Eestis.	üksikud
Soontaimed	peenelehine hiirehernes	Vicia tenuifolia	II kat	Ohualdis	Õisikud lehtedest kaks korda pikemad, hõredad, õisi kobaras 10-25. Õied punakasillad, suured, vähemalt 13 mm pikkused, puri 12-15 mm pikkune. Lehed lühikeste liubuvate karvadega. Varred lamavad või ronivad, köitraad hästi arenenud. Vili on kaun, mis on pikalt ahenev. Kõrgus 50-100 cm.	raiesmik, mets	Raiesmikel, metsaservadel.		juuni, juuli		Lääne-Saaremaal.	üksikud
Soontaimed	laanekannike	Viola selkirkii	II kat	Äärmiselt ohustatud	Kasvab väikese mättana. Õied kahvatulillad. Õie kannus tõmp, 8 mm pikk. Suvel esineb sageli kroonlehtedeta õisi. Õieroad lehtedest vaevalt pikemad. Lehed südajad, alusel sügava väljalõikega, pealt paljad, 4-8 kaupa kodarikus. Kõrgus 7-20 cm.	mets, soo	Okasmetsades, lodudes.		aprill, mai		Põhja-Eestis.	üksikud
veeselgrootud	ebapärlilarp	Margaritifera margaritifera	I kat	Äärmiselt ohustatud	kuni 15 cm pikkune neerja kujuga karp, väga paksuseinaline ning välispinna mustal taustal on tugevad jooned. Karbid on kaevunud liivasesse põhja, nii et vaid väike osa paistab välja.	veekogu	liivase põhjaga ja vee kohale ulatuvate puude-pöösastega puhta- ja jahedaveelised hapniku-rikkad vooluveekogud, mille vee pH jääb vahemikku 6-7 ja vee temperatuur alla 14 kraadi.		juulis-augustis	Paksukojaline jõekarp (Unio crassus)	Seni teada vaid Pudisoo jões Kuusalu vallas, aga on esinenud ka Võrumaa ja Valgamaa jõgedes	üksikud